

HOC VOLV MINE CONTINENTVR

Poëta tres egregij nunc primum in lucem editi,
Gratij, q. Augusto Principe floruit, de uenatione Lib. I.
P. Ouidij Nasonis Halieuticôn liber acephalus.
M. Aurelij Olympij Nemesiani Cynegeticôn Lib. I.
Eiusdem carmen bucolicum.
T. Calphurnij Siculi Bucolica.
Adriani Cardinalis uenatio.

M. D. XXXIIII.

Non sine privilegio.

ex permutatione solent, sine quaestu, & emolumento suo ullo semper mihi numerarunt. Verum omnibus istis amicitiae nostrae & meritorum tuorum erga me uinculis, quibus tibi obstrictus essi d. beo, illud quoque non minimum sane accedit, quod cum Thursonum familia, quae genere, dignitate, ac uirtutis & literarum commendatione per orbem terrarum celeberrima existit, affinitas tibi est: Thursonum autem beneficentiae praesidio et liberalitati multo maximam fortunarum et studiorum meorum partem acceptam refero. Post Thursones uero cum Georgij Loxani lectissimi uiri, & Incljto Regi nostro Ferdinando à consilijs, & epistolis, atque eiusdem consanguinei mei meritis et benignitati in primis me debere agnoscam: cum illo quoque egregia quaedam coniunctio, & familiaritas tibi intercedit. Ego uero ita apud me constitui, itaque sentio, me non modo erga eos, qui ipsi bene de me merentur, gratum, et memorem esse oportere, sed si qui etiam illis ipsis grati acceptique sunt. Praeter omnes uero, quae modo à me, cur tibi debeam, enumeratae sunt, causas, haec quoque ad te obseruandum & colendum incitare non mediocriter me debet, quod cum ea sis, quae omnes intelligunt, dignitate, ea opum affluentia, & ubertate, ut pauci non modo in Europa, sed ubiuis etiam gentium tuae conditionis homines tecum conferendi uideantur: in tantis tamen fortunis, inque summis maximarum rerum occupationibus nunquam intermittis studia literarum. Neque uero ipse modo libenter ac multum in his uersari soles, sed eos etiam, qui omne in illis tempus consumunt, & excellentis alicuius doctrinae laudem aliquam sunt consecuti, gratia, fauore, et liberalitate pro-

sed peregrinis etiam arboribus, pomis, herbis, omniq;
cultu non Germaniam modo nostram, sed quasuis
etiam externas regiones prouocare possunt: & omni
denique humanitatis genere es profectus. Cumq; hoc
eodem tempore propositum mihi esset, ut ex aulicis me-
lestijs in optatissimam & animo meo semper gratif-
simam Italiam, ex qua fatalium temporum calami-
tate & naufragio exclusus aliquot annis abfueram,
quasi in tutissimum aliquem portum postliminio quo-
dam meo reuenterer: ubi cum ueteribus amicis, cum li-
bris scilicet & musis, in gratiam redirem: dedisti tu ul-
tro & sponte tua, nihil sanè à me uel ambitus, uel ro-
gatus, honestissimo mihiq; amantissimo uiro Georgio Her-
manno consanguineo tuo id negotij, ut me procuratori-
bus tuis, qui Venetijs rationes & negocia tua tractant,
diligenter cõmendaret. quod cum Hermãnus, qua est
humanitate & beneuolètia erga me, sedulo fecisset: cum
eas literas Venetias postea ueniens procuratoribus illis
tuis reddidissem, facile intellexi, eiusmodi fuisse, ut &
studium & beneuolentiã erga me præferrent tuã,
& magno in posterũ usui mihi essent, & commoditati.
Nam illi & officia, & operã mihi suam gratissime &
perliberaliter detulerunt, neque minus & libenter &
prolixè, siquando opus fuit, re quoque ipsa præstiterunt:
pecunias certe, quæ in subsidium atque usum studio-
rum meorum cum ab optimo & de me studijsq; meis
meritissimo principe Stanislaõ Thursonè episcopo Olo-
mucensi, quem, ut ipsius dignitas meretur, amplitudi-
nis, doctrinæ, uirtutis, innocentia, & grati animi cau-
sa nomino, tum alioqui etiam, & à meis ad me mitti

bus, & felicissimo illo ac uere aureo et præstantissimo-
rum ingeniorum facundissimo seculo floruit. Eius poëtae
Ouidius in ultima de Poto elegia meminit his uersibus.
Tityrus antiquas & erat qui pasceret herbas:

Aptaq; uenanti Gratus arma daret.

neque sane immerito in illustrium sui temporis poëta-
rum catalogo Ouidius poëta sane bonus poëtae longe
omnium præstantissimo Virgilio Gratum mox subiun-
gendum sibi duxit: quando ille carminis maiestate, sua-
uitate, & elegantia, & argumenti, quod tractat, iucun-
dissimè gratia atq; ornatu cum quouis antiquorum poë-
tarum certare uideatur. Illud uero dolendum summo-
pere est, quod tam lacer, & mutilatus ad nos peruenit:
ut non pauca in eo uideantur desyderari. Aesiander
quidem ex uetustissimo codice, quod nobilis & cultissi-
mus nostri temporis poëta Acius Syncerus Sannazarius
longobardicis literis scriptum ex Gallijs secum aliquan-
do attulerat, quod potuit integre & incorrupte descripsit
una cum autoribus illi conuinctis. quorum exemplar
mihi cum dedisset: non modo ut edendos curarem uo-
lenti mihi permisit: uerum etiam, id ut facerem, ultro
ipse me est adhortatus: longissime ille quidem ab eorum
sententia remotus, qui ueteres eosdemq; bonos libros uel
propter negligentiam, aut etiam inuidiam interdum
premunt, uel, quod iniquissimum est, pro suis edunt.
Quorum iniuria, & peruersitate factum est, ut multi
præstantes authores, qui ex superiorum temporum ca-
lamitate & naufragio euaserant, non sine graui bo-
narum artium iactura perierint. Hos itaque tres, quos
diximus, authores mihi spectatissime Antoni, cum, in

apertum ut referrem, in animo mihi esset, idq; Vene-
 tijs in officina, quam Aldus Manutius Romanus uir
 diligentissimus, & insigniter eruditus, deq; renascenti-
 bus bonarum literarum studijs præclare meritis ele-
 gantissimam & nobilissimam instituit: quæ cum annis
 iam aliquot certis de causis otiosa quieuisset, hoc tem-
 pore eam cum alijs rebus, tum uero pulcherrimis cha-
 racteribus renouatam Paulus Manutius Aldi filius
 moderatissimus iuuenis, & literarum studijs ac ho-
 nestissimis moribus egregie ornatus, paternæq; uirtutis
 & instituti hæres, & imitator instaurauit: in qua re
 conficienda summæ & præclarissimarum artium do-
 ctrina celeberrimi & instructissimi Ioannis Baptistæ
 Egnatij consilio, opera, & industria plurimum se fa-
 tetur adiutum: Cum igitur ad editionem illam Paulus
 ipse, qua est humanitate, operam mihi suam deferret,
 in tuam præsertim gratiam & sub tuo nomine id feci:
 ut qualemcunq; interea animi erga te mei darem si-
 gnificationem: propterea quod intellexi te, si quando
 à grauioribus curis et occupationibus uacuis rura &
 possessiones tuas, quas amœnissimas & amplissimas
 habes, animi causa inuisis, uenandi studio non parum
 oblectari solere. Venationis uero laudes, ut studiũ in-
 genuis hominibus ac Regibus etiam & Principibus
 conuenientissimum, cum alij plerique, uq; summi au-
 thores, tum præcipue Xenophon Socraticus ille, qui ipse
 de uenatione scripsit sunt persecuti. Interim beneuale,
 & officium hoc in te meum boni consule. Venetijs,

M. D. XXXIII. XV Cal. Febr.

Georgius Logus.

Mplexu teneræ dignatum & amore

Dianæ

Pastorem in sylvis Endimiona fe-
runt.

- A** tq; hinc matre dea genitus per latmìa saxa
Gratius in solis dicitur esse locus.
- D** ina quidem læsi cælans mala damna pudoris,
Nutrici hunc nymphæ credidit alma suæ
- F** ormoſe chariti, puerum quæ eduxit, & illi
Vbera nectareo turgida rore dedit.
- H** ic uitam syluis haud ulli notus in altis
Maternis egit ſedulus in studijs:
- A** ut celeres iaculo cervos damasq; fugaces,
Aut ſeuum lata cuspide ſtrauit aprum:
- H** ærentem aut ſcopulo capream deiecit ab alto:
Sine feras canibus, ſeu capit ille plagis.
- E** t tandem lætas cecinit uenantibus artes
Auspicio matris, præſidioq; deæ.
- I** pſa quibus nutrix muſæum dina leporem
Infudit largo flumine blanda charis.
- H** as ego multæ quidem nulli per ſecula uiſas
In lucem ruruſus cæca per antra fero.
- P** arce dea: illæſa eſt caſti tua fama pudoris:
Inuidia, aut rumor finxerit illa leuis.
- N** on ego te nudam, tua nulla ego crimina uidi.
Ne ſeui: Acton non ſum ego magna dea.

Georgius Logus Petro Paulo Vergerio apud In-
clitum Ferdinandum, Romanorum, Pannoniæ,
ac Bohemiæ Regē oratori Pontificio.

Ratius intactæ assiduus comes ille

§ Diana,

Dum sequitur celes per nemora al-
ta feras:

- Impiger ignotas uenator protulit artes
Venandi auspicio diua superba tuo.
Arteis diua illum, numeros comitum una Dianæ
Grata deæ ante alias & bene culta charis
Edocuit, nomenq; dedit, cui plurima ab ore
Gratia musæo tincta lepore fuit.
Retia, pinnatas, pedicas, ligna apta parandis
Ille canit iaculis, & genera, atque modum:
Et quæ sit natura canum, quiq; usus in illis:
Atque horum soboles quo sit alenda modo.
Venatorem habitu, atq; decentibus instruit armis:
Quiq; sit his studijs, qui minus aptus equus.
Ille diu syluis uenando errauit in altis,
Venatrici illic multum adamatus heræ.
Atq; huic, cui uomen Nemesis de nomine nymphæ,
Hærebat lateri fidus ubiq; comes,
Ex Lybia longe, & Carthagine ab usq; profectus
Dura per infidi mille pericla maris.
Hos ego per montes, perq; inuia lustra secutus,
Illorum has artes, munera digna, tuli.
At tu Germanis sapiens orator in oris
Pontifice à magno Paule ubi missus abes

Romanum ad Regem, post duros sæpe labores
 Et qui Marte illum mille, togæq; tenent:
Dum cursu, iaculoq; feras, sylvasq; fatigat,
 His noctem in studijs dum terit, atque dies:
Dum gratus iuveni ipse comes per densa uagris
 Auia, & has, illas sternis ubique feras:
Hos cape uenandi artifices: fessusq; labore,
 Otia in his, sed non otia uana teras.
Hæc tamen in foribus diuæ, cui talia cordi,
 Ne pigeat grata scribere Paule manu.
Vergerius, Diana tuo quod sancta fauore
 Hanc artem, hæc nobis reddidit arma Logus:
Has tibi apri exunias torui, spumantiaq; ora
 Nunc quoq; fulmineo dente timenda dicat.
Tu dea, tu nostris præsens uenatibus adsis:
 Effugiat nostras quo fera nulla manus.
 De eodem, & Rege uenantibus.
Dum sylvas, montesq; altos, loca sola, pererrant,
 Atque uagus quæruni per stabula alta feras
Venator Damon, Damoni & gratus Iollas,
 His studijs, sed non conditione pares:
Ecce canes ramosa altum per cornua ceruum,
 Cui comes horribili dente tremendus aper,
Auia per, saltusq; agitant. it clamor in auras:
 Latratu ualles, & nemus omne sonat.
Ocupat, & comiti metuens tunc fidus Iollas,
 Sæuitia immanis ne cadat ille feræ:
Tu ceruum Rex magne petas: mihi cura furentem
 Excipere, & certa sternere cæde suem.
Imbelles alijs damæ, cerniq; fugaces,

Hæc erit hæc manibus uictima digna meis,
Rex ait: & ualida attollens uenabula dextra,
Immanem ingenti uulnere fudit aprum.

Ad Georgium Loxanum Silesium.

Loxane, inflauit rauco cana cornua cantu
Gratius: accurrunt, impigra turba, canes:

Latratiq; auras & acuta uoce lacessunt:
Duxq; canum egregius Nemesianus adest.

Retiaq; attollunt socij, & uenabula lata:
Arma citi expediunt: & mora nulla placet.

Quid cessas. lentusq; iaces? præsepia ad alta
Iam pridem sompes te manet, atque fremit:

Fastiditq; moras, latratiq; atria complet
Ille tuus uentis odor acer Hylax.

Surge age: te socij expectant: uenantibus illis
Nulla hodie in syluis tuta futura fera est.

I
GRATII DE VENATIONE, SEV
KYNHGETIKON LIBER.

Ona cano diuūm, lætas uenantibus
arteis

d Auspicio Diana tuo. Prius omnis in
armis

Spes fuit : & nuda syluas uirtute
mouebant

I nconsulti homines, uitaq; erat error in omni.
P ost, alia propiore uia, meliusq; profecti,
T e sociam Ratio rebus sumpsere gerendis.
H inc omne auxilium uitæ, directusq; reluxit
O rdo: & contiguas didicere ex artibus artes
P roferere. hinc demens cecidit uiolentia retro.
S ed primum auspiciū deus artibus, altaq; circa
F irmamenta dedit. tum partes qui sq; secutus
E xegere suas, tetigitq; industria finem.
T u trepidam bello uitam Diana ferino,
Q ua primam quærebat opem, dignata repertis
P rotegere auxilijs, orbemq; hac soluere noxa.
A sciuerē tuo comites sub nomine diuæ
C entum omnes nemorum, centum de fontibus omnes
N aiades, & Latij cultor qui Faunus amoeni,
M ænaliusq; puer, domitrixq; Idæa leonum
M ater, & inculto Sylvanus termitē gaudens.
H is ego præsidibus nostram defendere sortem
C ontra mille feras & non sine carmine lusus,
C armine & arma dabo, & uenadi persequar artes.

*

*

GRATIUS DE VENAT.

Armorum, cassesq; plagarumq; ordiar astus.

De retibus conficiendis.

Prima iubent tenui nascentem iungere filo

Limbū, & quadruplici tormento astringere limbos.

Illa operum patiens, illa usus linea longi.

Tunc ipsum medio cassem quo nascitur ore,

Per senos circum usq; sinus laqueabis, ut omnem

Concipiat tergo, si quisq; est plurimus, hostem.

Et bis uicenos spatium prætere passus

Rete uelim, plenisq; decem consurgere nodis.

Ingrati maiora sinus impendia sument.

Optima cyniphæ, ne quid cunctere, paludes

Lina dabunt. bonus æolia de ualle sibullæ

Fætus, & aprico Thuscorum stupea campo

Messis, contiguum sorbens de flumine rorem,

Quæ cultor Latij per opaca silentia Tybris

Labitur, inq; sinus magno uenit ore marinos.

At contra nostris imbellia lina Faliscis:

Hispaniq; alio spectantur sætabes usu.

Vix operata suo sacra ad bubastia lino

Velatur sonipes æstui turba Canopi.

Ipse in materia damnosus candor inertis

Ostendit longe fraudem, atq; exterritur hostis.

At pauper rigui custos Alabandicus horti

Cannabias nutrit syluas, q̄ commoda nostro

Armamenta operi: grauis est tutela sed illis.

Tu licet hæmonios includas sentibus ursos,

Tantum ne subeat uitiorum pessimus humor,

An te caue: non est humentibus usus in armis.

Nulla fides ergo, seu pressa flumina ualle

Inter opus crassæq; modum fecere paludes:
Sive improvisus cælo perfuderit imber.
Illa uel ad fluctus Helices oppande serenæ,
Vel caligineo laxanda reponito fumo.
Icirco & primas linorum tangere messes
An te uetant, q̄ maturis accenderit annus
Ignibus, & claro Pleias se prompsferit ortu.
 * **I**mbiberit, tanto respondet longior orsu
 (Magnum opus) & tangi nisi cura uincitur impar.
Non ne uides, ueterum quos prodit fabula rerum
Semideos, illi aggeribus tentare superbis,
 * freta matres ausit tractare deorum.
Quam magna mercede meo sine munere syluas
Impulerint. flet adhuc & porro flebit Adonim
Victa Venus, ceciditq; suis Ancæus in aruis.
Et prædexter erat geminisq; securibus ingens
Ipse deus, cultosq; ferit Tyrimthius orbis,
Quem mare, quem tellus, quem præceps ianua Ditis
Omnia tentantem, qua laus erat obuia, passi.
Hinc decus, & famæ primus patrauit honorem.
Exige, si qua meis respondet ab artibus ergo
Gratis, quæ uires fallat collata ferinas.

De pinnatis conficiendis.

Sunt, quibus immundo decerptæ uulture plumæ
Instrumentum operis fuit, & non parua facultas.
Tantam inter niuei iunguntur uellera cygni:
Et satis armorum est hæc clara luce coruscant,
Terribiles species: ab uulture dirus auaro
Turbat odor syluas, meliusq; alterna ualet res.
Sed q̄ clara tuis & pinguis pluma sub armis,
Tam mollis tactu & non sit creberrima nexu,

GRATIVS DE VENAT.

N e reprehensa suis properantem linea pinnis
 I mplicet, atq; ipso mendosa coarguat usu.
 H ic magis in cervos valuit dolus. ast ubi lentæ
 I nterdum Lybico fucantur sandice pinnae,
 L inteaq; extritis lucent anconibus arma:
 R arum, si qua metus eludat bellua falsos.

Pedicæ.

N am fuit & Laqueis aliquis curraabus usus.
 C eruino iussere magis contexere nervo.
 F raus reget insidias habitu mentita ferino.
 Quid qui dentatas iligno robore clausit
 V enator pedicas, cum dissimulantibus armis
 S æpe habet imprudens alieni lucra laboris?
 O felix, tantis quem primum industria rebus
 P rodidit autorem. deus ille, an proxima diuos
 M ens fuit? in cæcas aciem quæ magna tenebras
 E git, & ignarum perfudit lumine vulgus.
 D ic age Pierio (fas est) Diana ministro.
 Arcadium stat fama senem, quem Mænalus autor
 E t Lacedæmonia primum vidistis Amyclæ
 P er non assuetas metantem retia valles,
 D ercylon. Haud illo quisq; se iustior egit,
 A ut fuit in terris diuûm obseruantior alter.
 E rgo illum primis nemorum dea finxit in annis,
 A utoremq; operi dignata inscribere magno,
 I ussit adire suas & pandere gentibus artes.

Genera iaculorum.

I lle etiam valido primus uenabula dente
 I nduit: & proni moderatus vulneris iram,
 O mne moris excepit onus. tum stricta uerutis
 Dentibus

D entibus & gemmas subiere hastilia furcas.
 E t quidam totos clauserunt ensibus orbes,
 N e cessaret iners in vulnere massa ferino.
 B landimenta vagæ fugies novitatis ibidem.
 E xiguu, nimô ue nocent: sed lubricus errat
 M os, & ab expertis festinant usibus omnes:
 Quid, Macedûm immensos libeat si dicere contos,
 Quàm longa exigui spicant hastilia dentes?
 A ut contra ut tenero districtas cortice uirgas
 P ragrauat ingenti pernix luania cultro?
 O mnia tela modi melius finxere salubres.
 Quocirca & iaculis habilem perpendimus usum:
 N eu leue vulnus eat, neu sit brevis impetus illi,
 I psa arcu lyciâq; suas Diana pharetra
 A rmauit comites (ne tela relinquito diuæ,
 M agnum opus) & uolucres quondam fecere sagittas.

Ligna apta iaculis.

D isce agedum & ualidis delectum hastilibus omnē.
 P lurima Threicij nutritur uallibus Hebrī
 C ornus, & umbrosæ Veneris per littora myrtus,
 T axi q;, pinus q;, altinates q; genistæ,
 E t magis in comptus operæ Lutofer agrestis:
 T ermes ab eois descendet uirga Sabæus,
 M ater odorati multum pulcherrima thuris.
 I lla suos usus intractatum q; decorem,
 (S ic nemorum iussere deæ) natalibus haurit
 A rbitrijs. at enim multo sunt ficta labore
 C atera, quæ syluis errant hastilia nostris.
 N unq; sponte sua procerus ad aëra termes
 E xijt, inq; ipsa curuantur stirpe genistæ.

inuito

Ergo age luxuriam primo, foetusq; nocentes
Detrahe: frondosas grauat indulgentia sylvas.
Post ubi proceris generosa stirpibus arbor
Se dederit, teretesq; ferent ad sidera uirgæ,
Stringe notas circum, & gemmantem exige uersu.
His si quis uitium nociturus sufficit humor,
Vlceribus fluet, & uenas durabit inertes.
In quinos sublata pedes hastilia plena
Cæde manu, dum pomiferis aduertitur annus
Frondibus, & tepidos autumnus continet imbres.

De canibus.

Sed cur exiguis tantos in partibus orbes
Lustramur? prima illa canum non ulla per artens
Cura prior, siue indomitos uehementior hostis
Nudo Marte premas, seu bellum ex arte munifres.
Mille canum patriæ, ductiq; ab origine mores
Cuiq; sua. Magna indocilis dat prælia Mædus,
Magnaq; diuersos extollit gloria Celtas.
Arma negant contra, Martemq; odere Geloni,
Sed natura sagax: Perses in utroq; paratus.
Sunt qui Seras alant, genus intractabilis iræ.
At contra faciles magniq; Lycæones armis.
Sed non hyrcanæ satis est uehementia genti
Inta: suis petiere ultero fera femina syluis.
Dat Venus accessus, & blando fœdere iungit.
Tunc & mansuetis tuto ferus errat adulter
In stabulis, ultroq; grauis succedere Tygrim
Ausa canis, maiore tulit de sanguine foetum.
Sed præceps uirtus ipsa uenabitur aula.
Ille tibi & pecudum multo cum sanguine crescet:

P aſce tamen quæcunq; domi ſibi crimina fecit.
 E xcitiet ſylua magnus pugnator adeptæ,
 A t fugit aduerſos idem quos repperit hoſters
 V mber. quanta fides, utinam, & ſolertia naris,
 T anta foret uirtus, & tantum uellet in armis.
 Quid freta ſi Morinũm dubio reſluentia ponto
 V eneris, atq; ipſos libeat penetrare Britannos?
 O quanta eſt merces, & quantum impendia ſupra,
 S i non ad ſpeciem mentiturosq; decores
 P rotinus hæc una eſt catulis iactura britannis.
 A d magnum cum uenit opus, promendaq; uirtus,
 E t uocat extremo præceps diſcrimine maior:
 N on tunc egregios tantum admirere molloſos,
 C um parat his uerſuta ſuas Athamania fraudes,
 A cyruſq; Pheræq; & clandestinus Acarnan.
 S ic & Acarnanes ſubierunt prælia furto:
 S ic canis illa ſuos taciturna ſuperuenit hoſtes.
 A t clangore citat quos nondum conſpicit apros
 A etola quæcunq; canis de ſtirpe (malignum
 O fficium) ſiue illa metus conuita rupit,
 S eu fruſtra nimius properat furor. & tamen illud
 N e uanum totas genus aſpernere per artes.
 M irum q̄ celeres, & quantum nare merentur.
 T um non eſt uicti cui conſeſſere labori.
 I circo uarijs miſcebo gentibus uſum.
 Q uondam inconſultis mater dabit umbriæ gallis
 S enſum agilem. traxere animos de patre Ge'lonæ
 H ircano, & uanæ tantum Calydonia lingua
 E xibit uitium patre emendata Moloffo.
 S alicet ex omni ſtorem uirtute capeſſunt:

GRATIUS DE VENAT.

Et sequitur natura fauens. at te leue si qua
Tangit opus, pavidosq; inuat compellere dorcas,
Aut uersuta sequi leporis uestigia parui:
Petromos (sic fama) canes, uolucresq; sicambros,
Et pictam macula Vertraham delige falsa.
Ocior affectu mentis pinnaq; cucurrit,
Sed premit inuentas, non inuentura latentis
Illa feras. quæ petronijs bene gloria constat.
Quod si maturo pressantes gaudia lusu
Dissimulare feras, tacitiq; accedere possent:
Illis omne decus, quod nunc Metagontes habetis,
Constaret syluis: sed uirtus irrita damno est.
Ad uestram non uile genus non patria uulgo
Sparta suos, & Creta suos promittit alumnos.
Sed primum celsa lorum ceruice ferentem
Glympice te syluis egit Bœotius Hagnon,
Hagnon hastilides, Hagnon, quem plurima semper
Gratia per nostros unum testabitur usus.
Hic trepidas artes & uix nouitate sedentes
Vidit, qua propior patuit uia: nec sibi turbam
Contraxit comitem, nec uasa tenentia longe.
Vnus præsidium, atq; operi spes magna petito
Adsumptus Metagon, lustrat per nota ferarum
Pascua, per fontes, per quas triuere latebras,
Primæ lucis opus: tum signa uapore ferino
Intemerata legens, si qua est qua fallitur eius
Turba loci, maiora secat spatia extera gyro.
Atq; hic egressu iam tum sine fraude reperto
Incubuit spatijs, qualis permissa lechæis
Thessalium quadriga decus, quam gloria patrum

E xcitat, & primæ spes ambitiosa coronæ.
 S ed nequa ex nimio redeat iactura favore,
 L ex dicta officijs, neu uoce lacefferet hostem,
 N e'ue leuem prædam, aut propioris pignora lucri
 A mplexus, primos nequicq̄ offunderet actus.
 I am uero impensum melior fortuna laborem
 C um sequitur, iuxtaq̄; domus quæsitæ ferarum
 V t sciat, occultos & signis arguat hostes;
 A ut effecta leui testatur gaudia cauda,
 A ut ipsa infodiens uncis uestigia plantis
 M andit humum, celsas'ue adprensat naribus aures.
 E t tamen ut ne prima fauentem pignora fallant
 C irca omnem aspertis * medius qua clauditur orbis
 F erre pedem, accessusq̄; abitusq̄; nota'sse ferarum,
 A dmonet. & si forte loci spes prima fefellit,
 (R arum opus) incubuit spatijs ad prospera sifer,
 I n tacto repetens prima ad uestigia gyro.
 E rgo ubi plena suo redijt uictoria fine,
 I n partem prædæ ueniat comes, & sua naris
 P ræmia. sic operi iuuat inseruisse benigno.
 H oc ingens meritum est, hæc ultima palma trophæi,
 H agnon magne tibi diuûm concessa favore.
 E rgo semper eris dum carmina, dumq̄; manebunt
 S yluarum dotes, atq; arma Dianq; terris.
 H ic & semiferam Thoum de sanguine prolem
 F inxit. non alio maior sua pectore uirtus.
 S eu morit uoces, seu nudi ad pignora Martis,
 T hoës commisso (clarissima fama) leones
 E t subiere astu, & paruis domuere lacertis.
 N am genus exiguum, & pudeat q̄ informe fateri.

GRATIVS DE VENAT.

Canum foetus.

Vulpina species tamen huc exacta uoluntas.
At non est a'ius quem tanta ad munia foetus
Exercere uelis, aut te tua culpa reuellat
Inter opus, quo sera cadit prudentia damno.
Iunge pares ergo, & maiorum pignore signa
Fœturam, prodanq; tibi metagonta parentes,
Qui tenuere sua pecus hoc immane iuuenta.
Et primum expertos animi, quæ gratia prima est,
In uenerem iungunt: tum sortis cura secundæ
Ne renuat species, aut quæ detrectet honorem.
Sint celsi uultus, sint hirtæ frontibus aures,
Os magnum, & patulis agitato morsibus ignes
Spirent, astricti succingant ilia uentris
Cauda breuis longumq; latus, discretaq; collo
Çæsaries non pexa nimis, non frigoris illa
Impatiens: ualidis tum surgat pectus ab armis,
Quod magnos capiat motus, magnisq; supersit.
Effuge qui lata pandit uestigia planta,
Mollis in officio. siccis ego dura lacertis
Crura uelim, & solidos hæc in certamina calces.
Sed frustra longus properat labor, abdita si non
Altas in latebras unq; inclusa marito
Fœmina, nec patitur ueneris sub tempore magnos
Illa, neq; emeritæ seruat fastigia laudis.
Primi complexus, dulcissima prima uoluptas.
Hunc ueneri dedit impatiens natura furorem.
Si tenuit cunctos, & mater adultera non est,
Da requiem grauidæ, solitosq; remitte labores.
Vix oneri super illa suo: tum deinde monebo,

Ne matrem indoctis natorum turba fatiget,
Percensere notis, iamq; inde excernere paruos.
Signa dabunt ipsæ teneris uix artibus hæret
Ille tuos olim non defecturus honores.
Iamq; illum impatiens æquæ uehementia sortis
Extulit: affectat materna regna sub aluo.
Libera tota tenet * ea * tergo liber aperto,
Dum tepida indulget terris clementia mundi.
Verum ubi caurino perstrinxit frigore uester,
Ire placet, turbaq; potens operitur inert.
Ilius è manibus uires sit cura futuras
Perpensare: leuis deducet pondere fratres:
Nec me pignoribus nec te mea carmina fallent.
Protinus & cultus alios, & debita foetæ
Blandimenta feres, curaq; sequere merentem.
Illa perinde suos ut erit delacta minores
Aclongam præstabit opem. tum deniq; foetus
Cum desunt operi fregitq; industria matres,
Transseat in catulos omnis tutela relictos.
Lacte nouam pubem faciliq; tuebere maza:
Nec luxus alios auidæq; impendia uitæ
Noscant. hæc magno rediv indulgentia damno.
 » **N**ec murum: humanos non est magis altera sensus.   *catulæ.*
 » **T**ollit se ratio, & uitijs adeuntibus obstat.
 » **H**æc illa est, pharios quæ fregit noxia reges,
 » **D**um seruata cauis potant Mareotica gemms,
 » **N**ardiferumq; merunt Gangem, uitijsq; ministrant.
 » **S**ic & Achemenio cecidisti Lydia Cyro,
 » **A**tqui diues eras fluminalibus aurea uenis,
 » **S**cilicet ad summam ne quid restaret habendum.

GRATIUS DE VENAT.

» T u quoq; luxuriæ fictas dum colligis artes,
 » E t sequeris demens alienam Græcia culpam,
 » O quantum & quotiens decoris frustrata paterni.
 » A t qualis nostris q̄ simplex mensa Camillis:
 » Qui tibi cultus erat post tot Serrane triumphos?
 » E rgo illi ex habitu uirtutisq; indole priscae,
 » I mposuere orbi Romam caput: actaq; ab illis
 » A d caelum Virtus, summosq; tetendit honores,
 » S alicet exiguis magna sub imagine rebus.
 P rospicies, quæ sit ratio, & quo sine regenda.
 I darco imperium catulis, unusq; magister
 A dditur ille dapes pœnamq; operamq; ministrans
 T emperet: hunc spectet syluas domitura iuuentus.
 N ec uile arbitrium est. cuiusq; hæc regna dicantur,
 I lle tibi egregia iuuenis de pube legendus,
 V trunq; & prudens & sumptis impiger armis.
 Q uod nisi & accessus & agendi tempora belli
 N ouerit, & socios tutabitur hoste minores:
 A ut cedent, aut illa tamen uictoria damno est.
 E rgo in opus uigila, factusq; ades omnibus armis.
 A rma acuerè uiam tegat imas fascia furas;
 * is inulina suis & tergo fuluo,
 * cauâq; è macle galeri,
 I ma toletano præcingant ilia cultro,
 T erribilemq; manu uibrata falarica dextra
 D et sonitum, & curua rumpant noua peruia falce.
 Canum remedia.
 H æc tua militia est. quin & mauortia bello
 V ulnera & errantes per tot diuortia morbos,
 C ausasq; affectusq; canum tua cura tueri est.

Cum villæ

S tat fatum supra, totumq; auidissimus orcus
 P ascitur, & nigris orbem circumsonat alis.
 S ilicet ad magnum maior ducenda laborem
 C ura, nec expertos fallit deus. hinc quoq; nosse
 E st aliud quod præstet opus placabile numen.
 N ec longe auxilium, licet alti vulneris ora
 A bstiterint, utroq; cadant cum sanguine fibra. cy
 I nde rape ex ipso qui vulnus fecerit hoste
 V irosam eluuiem, laceriq; per ulceris ora
 S parge manu, uenas dum succus comprimat acer.
 M ortis enim patuere uia. tum pura moncho
 C ircum labra sequi, tenuiq; includere filo.
 A t si pernicies Augusto pascitur ore,
 C ontra pande uiam, fallentemq; argue causas.
 M orborum in uitio facilis medicina recenti.
 S ed tactu impositis mulcent pecuaria palmis,
 (I d satis) aut nigræ circum picis unguine signant:
 Q uod si districto leuis est in uulnere noxa,
 I pse habet auxilium ualida natale salinae.
 I lla grauis labe, & curæ altior illis
 C um uitium causæ totis egere latentes
 C orporibus, seraq; aperitur noxia summa.
 I nde emissa lues, & per contagia morbus
 V enere in uulgum, iussaq; exterritus ingens
 A equali sub labe ruit: nec uiribus ullis missa ex ista
 A ut merito uenia est, aut spes exire precanti.
 Q uod siue à stygia letum Proserpina nocte
 E xtulit, & furtis commissam ulciscitur iram,
 S eu uitium ex alto, spiratq; uaporibus æther
 P estiferis, seu terra suos populatur honores:

GRATIUS DE VENATI:

Fontem auerte mali.trans altas ducere ualles
Admoneo:latumq; fuga superabitis amnem.
Hoc primum effugium leti.tunc ficta ualebunt
Auxilia, & nostra quidam rediturus ab arte.
Sed uarij motus, nec in omnibus una potestas.
Disce uices, & , quæ tutela est proxima, tenta.
Plurima per catulos rabies inuictaq; tardis
Præcipiat letale malum.sic tutius ergo
Anteire auxilijs, & primas uincere causas.
Nanq; subit nodis qua lingua tenacibus hæret,
 (Vermiculum dixere) mala, atq; incondita pestis.
Ille ubi salsa siti præcepit uiscera longa,
Aestuus uibrant accensi febris ignes,
Moliturq; fugas, & sedem spernit amaram. *uaba*
Scilicet hoc motu stimulisq; potentibus acti
In furias uertere canes.ergo insita ferro
Iam teneris elementa mali causasq; recidunt.
Nec longa in factio medicina est ulcere.purum
Spargo salem, & tenui permulce uulnus oliuo,
Ante relata suas q; nox bene compleat umbras.
Ecce aderit, factiq; oblitus uulneris, ultro
Blanditur mensis, cereremq; efflagitat ore.
Quid, priscais artibus, inuentaq; simplicis anni
Si referam?non illa metus solatia falsi
Tam longam traxere fidem.collaribus ergo
Sunt qui lucisugæ cristas inducere Mælis
Iussere, aut sacris conserta monilia conchis,
Et uiuum lapidem & arca melitesia nectunt
Coralia, & magicis adiutas cantibus herbas.
Ac sic effectus oculisq; uenena maligni

u. n. d. e.

qui

Vicit, tutela pax impetrata deorum.
 At si de formi lacerum dulcedine corpus
 Persequitur scabies, longi uia pessima leti:
 In primo accessu tristis medicina, sed una
 Pernicies redimenda anima, quæ prima sequaci
 Sparsa malo est, ne dira trahant contagia vulgi.
 Quod si dat spatium clemens & promouet ortu
 Morbus, disce uias, & qua sinit, artibus exi.
 Tunc & odorato medicata bitumna uiro
 Imponasq; pices, immundaq; unguen amurcæ.
 Misuit & summam complectitur ignis in unam.
 Inde lauant ægros. est ira coercita morbi
 Latatusq; rigor, quæ te natura timentem
 Diffirat, & pluuias & Cauri frigora uitent
 Sic magis ut nudis incumbunt uallibus æstus
 A uento clariq; faeces ad solu, ut omne
 Exudent uitium subeatq; latentibus ultro
 Quæ facta est medicina. uadis. nec non tamen illum
 Spumosi catulos mergentem littoris æstu
 Respicit, & facilis Pæan adiunxit in artes.
 O, rerum prudens quantum experientia uulgo
 Materiem largita boni, si uincere curent
 Desidiam, & gratos agitando prendere fines.
 Est in Trinacria specus ingens rupe, cauiq;
 Inuorsum reditus. circum atræ moenia syluæ
 Alta premunt, ruptiq; ambustus faucibus amnes.
 Vulcano conducta domus, quam subter eunti
 Stagna sedent uenis, olecq; madentia uiuo.
 Huc defecta mala uidi pecuaria tabe
 Sæpe trahi, uictosq; malo grauiore magistros.

GRATIUS DE VENÆT.

T e primum vulcane, loci pacemq; precamur
 I ncola sancte tuâ, des ipsis ultima rebus
 A uxilia: & meriti si nulla est noxia tanti,
 T ot miserere animas, liceatq; attingere fontes
 S anctæ tuos. ter quisq; nocentes pingua libant
 T hura foco: struitur ramis felicibus ara.
 H ic dictu mirum atq; alias ignobile monstrum
 A duersis specubus, ruptoq; è pectore montis
 V enit, ouans austris & multo flumine flammæ.
 E micat ipse, manu ramum pallente sacerdos
 T ermuteum quatens: procul hinc extorribus ire
 E dico præsentem deo, præsentibus aris,
 Q uers scelus aut manibus sumptû, aut in pectore mon-
 I nclamat. cecidere animi trepidãtia mēbra (tū est,
 O quisquis misero fas unq; in supplice fregit,
 Q ui pretio fratrum, meliorisq; ausus amici
 S ollicitare caput, patrios' ue lacessere diuos,
 I llum agat infandæ comes huc audacia culpæ.
 D iscet, commissa quantum deus ultor in ira
 P one' sequens valeat: sed cui bona pectore mens est,
 O bsequiturq; deo, deus illam molliter aram
 L ambit, & ipse suos ubi contigit ignis honores,
 D efugit ab sacris, rursumq; reconditur antro.
 H uic fas auxilium & vulcania tangere dona.
 H æc mora si medias exedit noxia fibras,
 H is laue præsidij adfectaq; corpora mulce
 R egnantem excutiens morbum. deus autor, & ipsa
 A rtem aluit natura suam quæ robore pestis
 A crior aut leto propior uia, sed tamen illi
 H inc uenit auxilium ualida uehementius ira.

Quid primam si faller opem dimissa facultas,
 A t tu præcipitem, qua spes est proxima, labem
 A dgrederere. in subito subita est medicina tumultu.
 S tringendæ naves, scindenda ligamina ferro
 A r morum, geminaq; cruor ducendus ab aure.
 H inc uitium, hinc illa est avidæ uehementia pesti.
 I licet auxilijs fessum solabere corpus:
 S ubsiduasq; fraces, diffusaq; massica prisco
 S parge cado. liber tenens è pectore curas
 E xiget: est morbo liber medicina furenti.
 Quid dicam tussis, quid mœsti damna ueterni,
 A ut incurata siqua est tutela podagræ?
 M ille tenent pestes: curaq; potentia maior.
 M itte age: non opibus tanta est fiducia nostris.
 M itte, animæ ex alto ducendum numen olympo,
 S upplicibusq; uocanda sacris tutela deorum.
 I darco aerijs molimur compita lucis,
 S picatasq; fûces sacrum ad nemora alta Dianæ
 S istimus, & solito catuli uelantur honore,
 I psaq; per flores medio in discrimine luci
 S trauere arma, sacris & pace uacantia festa.
 T um cadus, & uiridi fumantia liba feretro
 P ræueniunt, teneraq; extrudens cornua fronte
 H œdus, & ad ramos etiamuum hærentia poma
 L ustralis de more sacri, quo tota iuuentus
 L ustraturq; deæ proq; anno reddet honorem.
 E rgo impetrato respondet multa fauore
 A d partes qua poscis opem, seu uincere syluas,
 S eu tibi fatorum labes exire, minasq;
 C ura prior, tua magna fides tutelaq; uirgo.

GRATIUS DE VENAT.

De equis.

Restat equos finire notis, quos arma Dianæ
Admittant. non omne meas genus audet in artes.
Est vitium ex animo sunt quos imbellia fallant
Corpora: præueniens quondam est incòmoda uirtus.
Consule, Penei qualis perfunditur amne
Thessalus, aut patriæ quem conspexere Mycænæ,
Glaucû, nempe ingens nempe ardua fundet in auras
Custrabit
Crura. quis elæas potior lustrauit harenas?
Ne tamen hoc attingat opus, iactantior illi
Virtus, q̄ syluas durumq; laceffere martem.
Nec sæuos miratur equos terrena Syene.
Silicet & Parthis inter sua mollia rura
Mansit honor, ueniat Caudini saxa Taburni
Garganum'ue truce[m] aut ligurinas desuper alpes.
An te opus excussis cadet unguibus: & tamen illi
Est animus, fingetq; meas se iussus in artes.
Sed iuxta vitium posuit deus. at tibi contra
Callæas lustratur equis scruposa Pyrene.
Non tamen hispano martem tentare minacem
Ausim. murcibij uix ora tenacia ferro
Concedunt, aut tota leui Nasamon *
Fingat equos Pisis Numidæ soluer *
Audax & patiens operum genus. ille uigebit
Centum actus spatij, atq; eluctabitur iram.
 *Nec magni cultus, sterilis quodcunq; remisit
Terra sui, tenuesq; sitis producere riuu.
Sic & Strimonio facilis tutela bisaltæ.
Possent Aetnæas utinam se ferre per artes,
Qui ludus siculis. quid tum si turpia colla

A ut tenuis dorso curuatur spina? per illos
C antatus graijs Agragas, uicta'q; fragosum
H ebroden liquere fera. o' quantus in armis
I lle meis, cuius dociles pecuaria foetus
S ufficient, quæ Chaonias contendere contra
A usit, uix merita quas signat Achaia palma,
S padices, uix pellæi ualere cerauni
E t tibi deuotæ magnum pecuaria Cyrræ,
P hæbe decus, nostras agere in sacraria tensas.
V enanti melius pugnet color, optima nigri
 * ra illi badiosq; legunt *
E t quorum fessas imitantur terga fauillas
 * ntum Italia, sic dii uoluere parentes
 * Et terras omni præcepimus usu.
 * illustrat prata *

N onnulla erosa penitus legi non potuerunt. Hæc de-
 scripta sunt ex codice Longobardicis literis scripto.

P. OVIDII NASONIS
HALIETICA.

*

*

Cæpit mundus legē, dedit arma per omnes,
 Admonuitq; sui. uitulus sic nāq; minaci
 Qui nodū gerit in tenera iā cornua fronte,
 Sic damæ fugunt. pugnant uirtute leones,
 Et morsu canis, & caudæ sic scorpius ictu:
 Concussisq; leuis pinnis sic euolat ales.
 Omnibus ignotæ mortis timor, omnibus hostem
 Pæfidiumq; datum sentire, & noscere teli
 Vimq; modumq; sui. sic & scarus arte sub undis
 Si in
 Decidit, assumptamq; dolo tandem pauet escam:
 Non audet radijs obnoxia occurrere fronte,
 A uersus crebro ueniens sub uerbere caudæ,
 Laxans subsequitur, tutumq; euadit in æquor.
 *Quin etiam si forte aliquis dampus nataret
 Mitis luctantem scarus hunc in uimine uidit
 A uersi caudam morsu tenet atq; *
 * nato quem texitq; resultat *
 Sæpia tarda fugæ, tenui cum forte sub unda
 Deprensa est, iam iamq; manus timet illa rapacis,
 Inficiens æquor nigrum uomit illa cruorem,
 A uertitq; uices, oculos frustrata sequentes.
 Clausus rete lupus quis immanis & acer
 *Dimotis cauda submissus sedet armus in austri
 Emicat, atq; dolos saltu diludit inultus.
 Et murena ferox teretis sibi conscia terget,
 Ad laxata magis conuersa foramina retis,

C

HALIETICON

Tandem per multos euadit lubrica flexus,
Exemploq; noæt, cunctis interuenit una.
At contra scopulis crinali corpore segnis
Polyphus hæret, & hac eludit retia fraude,
Et sub lege loci sumit mutatq; colorem,
Semper ei similis quem contigit. atq; ubi prædam
Pendentem retis auidus rapit, hic quoq; fallit
Elato calamo, cum denuum emersus in auris
Brachia dissoluit, populatumq; expuit hamum.
At mugl cauda pendentem euerberat escam,
Excussamq; legit. lupus acri concitus ira,
Discursu fertur uario, fluctusq; ferentes
Prosequitur, quassatq; caput, dum uulnere sæuus
Laxato cadat hamus, & ora patentia linquat
Nec proprias uires nescit murena nocendi:
Auxilioq; sibi, morsu nec eo minus acri
Deficit, aut animos ponit captiua minaces.
Anthias his tergo, quæ non uidet, utitur armis
Vim spmæ nouitq; suæ, uersoq; supinus
Corpore luna secat fixumq; intercipit hamum.
Cætera quæ densas habitant animalia syluas,
Aut uani quatiunt semper lymphata timores,
Aut trahit in præceps non sana ferocia mentis.
Ipsa sequi natura mouet, uel communis ire.
Impiger & telo uenantum sternere pergit
Agmina, & aduersis infert sua pectora telis.
Quoq; uenit, fidens magis, & sublator ardet,
Concussitq; toros, & uiribus addidit iram:
Prod dit, atq; suo properat sibi robore letum.
Fædus lucanis prouoluitur ursus ab antris,

Quid nisi pondus iners, stolidæq; ferocia mentis?
 A ctus aper setis iram denuntiat hirtis:
 E t ruit, oppositi nitens in vulnere ferri,
 P ressus & emisso moritur per uiscera telo.
 A ltera pars fidens pedibus, dat terga sequenti,
 V t pauidi lepores, ut fuluo tergores damae
 E t capto fugiens ceruus sine fine timore.
 I psa sequi natura docet, uel communis ire.
 H ic generosus honos, & gloria maior equorum,
 N am capiunt animis palmam, gaudentq; triumpho,
 S eu septem spatij circum meruere coronam,
 N on ne uides uictor quanto sublimius altum
 A ttollat caput, & uulgi se uenditet auræ?
 C elsa ue cum caeso decoratur terga leone
 Q uam tumidus, quantoq; uenit spectabilis actu
 *Compescatq; solum generoso concita pulsu
 V ngula sub spolijs grauiiter redeuntis opimis.
 Q uæ laus prima canum, quibus est audacia præceps,
 V enandiq; sagax uirtus, uiresq; sequendi.
 Q uæ nunc elatis rimantur naribus auras,
 E t nunc demisso quærunt uestigia rostro,
 E t produnt clamore feram: dominumq; uocando,
 I ncrepitant. quem si collatis effugit armis:
 I nsequitur tumulosq; canis, camposq; per omnes.
 N oster in arte labor positus, spes omnis in illa.
 N ec tamen in medias pelagi te pergere sedes
 A dmoneam, uasti q; maris tentare profundum.
 I nter utrunq; loci melius moderabere finem.
 A spera num saxis loca sint: nam talia lentos
 D eposcunt calamos: at purum retia littus.

H A L I E V T I C O N

N um mons horrentes demittat celsior umbras
I n mare: nam uarie quidam fuguntq; petuntq;
N um uada subnatis imo uiridentur ab herbis
 * *

O blectetq; moras, & molli seruiat algæ.
D escripsit sedes uarias natura profundi:
N ec cunctos una uoluit consistere pisces.
N am gaudent pelago, quales Scombrîq; Bonæq;
H ippuri celeres, & nigro tergo Milui,
E t pretiosus Helops nostris incognitus undis,
A c durus Xiphias, ictu non mutior ensis,
E t puidi magno fugientes agmine Tunni.
P arua echeneis adest, murû, mora puppibus ingens:
T uq; comes ratiû, tractiq; per æquora sulca
Q ui semper spumas sequeris pompile nitentes,
C ercyrosq; ferox scopulorum sine moratus,
C antharus ingratus succo, tum concolor illi
O rphas, cœruleaq; rubens Erythinus in unda,
I nsignis Sargusq; notis, insignis & alis,
E t superaurata Sparulus ceruice refulgens,
E t rutilus pagur, & fului Synodontes, & ex se
C onapiens Channe gemmo fraudata parente.
T um uiridis squamis paruo saxatilis ore,
E t rarus faber, & pictæ Mormyres, & auri
C hrysophrys imitata decus, tum corporis umbræ
L iuentis rapidiq; lupi, Percæq; Tragiq;
Q uin laude insignis caudæ Melanurus, & ardens
A uratis nurena notis, Merulæq; uirentes,
I mmitisq; suæ conger per uulnera gentis,
E t capitis duro nocturus scorpius ictu,

A c nunq̄ aestivo conspectus sydere Glaucus.

A t contra herbosa pisces laxantur harena,

V t Scarus, epastas solus qui ruminat escas.

*Fœcundumq̄; genus Menærelamrosq̄; smarisq̄;

manæ, tlamiroq̄.

A tq; immunda Chromis, merito uilissima salpa

A tq; auium dulces nidos imitata sub undis

E t squalus tenui suffusus sanguine nullus

F ulgentes solæ candore, & concolor illis

P asser, & adriaco murandus littore Rhombus,

T unc epodes lati, tum molles tergore Ranæ.

E xtremi pas.

*

*

?

*

L ubricus & spina nocuus non genius ulla,

E t nigrum niueo portans in corpore uirus,

*

L olligo, duriq̄; sues, finnosq̄; cess*

E t tam deformi non dignus nomine asellus,

T uq̄; peregrinis Acipenser nobilis undis.

*

Deerant non admodum multa in eo exemplari con-
sumpta penitus uetustate.

Pl. L. XXXII, c. ultimo.

His adijciemus apud Ouidiū posita nomina, quæ apud
neminem alium reperiuntur, sed fortassis in ponto na-
scuntur, ubi id uolumen supremis suis temporibus in-
choauit. Idē L. xxxij, c. secundo. Mihi uidetur mura
et quæ Ouidius prodidit piscium ingenua in eo uolu-
mine, quod halienticon inscribitur.

M. AVRELI I OLYMPI NEMESIA-
 NI, POETAE CARTHAGINIEN-
 SIS CYNETICO^N LIBER.

Enandi caro mille uias: hilaresq; labores,
 u Discursusq; citos, securi praelia ruris,
 Padymus. Aonio iã nũc mhi pectus ab œstro
 A estuat. Ingentes Helicon iubet ire per agros:
 C astaliusq; mhi noua pocula fontis alumno
 I ngerit, & late campos metatur apertos:
 I mponitq; iugum uati, retinetq; corymbis
 I mplicitum, ducatq; per auia, qua sola nunq̃
 T rita rotis iuuat aurato procedere curru,
 E t parere deo: uirides en ire per herbas
 I mperat: intacto premimus uestigia musco.
 O buia Calliope facies insistere prato
 C omplacito, rudibus qua luceat orbita sulcis.
 N am quis non Nioben numeroſo funere mœſtam
 I am cecinit? quis non Semelen, ignemq; iugalem
 L etalemq; simul nouit de pellicis astu?
 Q uis magno recreata tacet cunabula Baccho?
 V t pater omnipotens maternos reddere menses
 D ignatus, iusti complevit tempora partus?
 S unt qui sacrilego rorantes sanguine thyrsos
 (N ota nimis) dixisse uelint, qui uincula Dirces,
 P isæiq; tori legem, Danaïq; cruentum
 I mperium, sponsasq; truces sub fœdere primo.
 * Et quis cursus se ostendat tramite noto
 D ulcia funeris mutantés gaudia tædis.
 B iblidos indictum nulli scelus. impia Myrrhæ

Connubia, & sæuo uiolatum crimine patrem
Nouimus: utq; Arabum fugiens cum carperet arua,
Iuit in arboreas frondes, animamq; uirentem.
Sunt qui squamosi referant fera sibila Cadmi,
Stellatumq; oculis sustodem uirginis Iûs,
Herculeosq; uelint semper numerare labores,
Miratumq; rudes se tollere Therea pinnas
Post epulas Philomela tuas sunt ardua mundi
Qui male tentantem curru Phaëtona loquantur,
Exinctasq; canant e' misso fulmine flammâs,
Fumantemq; Padum, cycnum, plumamq; senilem,
Et flentes semper germani funere syluas.
Tantalidum casus, & sparsas sanguine mensas,
Condentemq; caput uisis Titana Mycænis,
Horrendasq; uices generis dixere prioris.
Colchidos iratæ sacris imbuta uenenis
Munera non canimus, pulchræq; ingentia Glaucês.
Non crinem Nisi, non sæuæ pocula Circes
Nec nocturna pie furantem busta sororem.
Hæc iam magnorum præcepit copia uatum:
Omnis & antiqui uulgata est fabula seclî.
Nos saltus, uiridesq; plagas, camposq; patentes
Scrutamur, totisq; citi discurrimus aruis:
Et uarias cupimus facili cane sumere prædas.
Nos timidos lepores, imbelles figere damas,
Audacesq; lupos, uulpem captare dolosam
Gaudemus, nos flumineas errare per umbras
Malumus, & placidis Icnemona quærere ripis
Inter arundineas segetes, felemq; muncem
Arboris in trunco longis præfigere telis,

CYNEGETICON

Implicitumq; sinu spinosi corporis Erem
Ferre domum: taliq; placet dare lintea curæ:
Dum non magna ratis uicinis sueta moueri
Littoribus, tutosq; sinus percurrere remis,
Nunc primum dat uela notis, portusq; fideles
Linquit, & hadriacas audet tentare procellas.
Mox uestros meliore Lyra memorare triumphos }
Acingar, diui fortissima pignora Cari,
Atq; ænam nostrum gemmis sub finibus orbis }
Littus, & edomitas fraterno numine gentes
Quæ Rhenum Tygrimq; bibunt, Arariûq; remotum
Prinapium, Niliq; bibunt ab origine fontem.
Nec taceam primum quæ nuper bella sub arcto
Felici Carine manu confeceris, ipso
Pene prior genitore deo: utq; intima frater
Persidos, & ueteres Babylonos ceperit arces, } *Babylonis*
Vltus Romulei uiolata cacumina regni.
Imbellemq; fugam referam, clausasq; pharetras
Parthorum, laxosq; arcus, & spicula nulla.
Hæc nobis nostræ libabunt carmina Mûsæ,
Cum primum uultus sacros, bona numina terræ,
Contigerit uidisse mihi. iam gaudia nota
Temporis impatiens sensus, spretoq; morarum
Præsumit: uideorq; mihi iam cernere fratrum
Augustos habitus, Romam, clarumq; senatum
Et fidos ad bella duces, & milite multo
Agmina, quis fortes animat deuotio mentes.
Aurea purpureo longe radiantia uelo
Signa micant, sinuatq; truces leuis aura dracones.
Tn modo quæ saltus placidos, syluasq; pererras

uestrum

L atonæ Phœbe magnum decus, eia age suetos
S ume habitus, arcumq; manu: pictamq; pharetram
S uspende ex humeris: sint, aurea tela, sagittæ:
C andida puniceis aptentur crura cothurnis,
S it chlamys aurato multum subtegmine lusa,
C orrugēsq; sinus gemmatis baltheus arctet
N exibus: implicitos cohibe diademate crines.
T ecum Naiades faales, viridiq; iuventa
P ubētes Dryades, nymphæq; unde amnibus humor
A dsint, & docilis decantet ore adas Echo.
D uc age diua tuum frondosa per auia matem.
T e sequimur: tu pande domos, & lustra ferarum:
H inc igitur mecum quisquis percussus amore
V enandi, damnas lites, auidosq; tumultus,
C iuilenq; fugis strepitus, belliq; fragores,
N ec prædas auido sectaris gurgite ponti.
P rincipio tibi cura canum non segnis ab anno
I nciat primo, cum sanus temporis author
P andit in occiduum bisseus mensibus æuum.
E lige tunc cursu facilem, facilemq; recursu
S eu Lacedæmonio natam, seu rure molosso
N on humili de gente canem. sit cruribus altis,
S it rigidis, multamq; gerat sub pectore lato.
C ostarum sub fine decenter prona carinam,
Q uæ sensim rursus sicca se colligat aluo,
R enibus ampla satis validis, diductaq; coxas,
C uiq; nimis molles fluitent in cursibus aures.
H uic parilem submitte marem, sic omnia magnum.
D um superant uires, dum læto flore iuuentus,
C orporis & uenis primæui sanguis abundat.

CYNEGETICON

N anq; graues morbi subeunt, segnisq; senectus:
 I mualidamq; dabant non firmo robore prolem.
 S ed diuersa magis foeturæ conuenit ætas.

T u bis uicenis plenum iam mensibus acrem

I n uenerem permitte marem. sit foemina, binos b

Quæ tulerit soles. hæc optima cura iugandis.

S ed non spartanos tantum, tantum ue uolossos

P ascendum catulos: diuisa Britannia mittit

V eloces, nostriq; orbis uenatibus aptos.

N ec tibi pannonicæ stirpis temnatur origo,

N ec quorum proles de sanguine manat hiberno.

Q uin etiam siccæ Libyes in finibus acres

G igitur catuli, quorum non spreueris usum.

M ox cum se bina formarit lampade Phœbe,

E x quo passa marem genitalia uiscera turgent,

F æcundos aperit partus matura grauedo

C ontinuo, largaq; uides strepere omnia prole.

S ed quis auidus primos contemnere partus

M alueris, mox non omnes nutrire minores.

N am tibi si placitum populosos pascere foetus:

I am macie tennes, succiq; uidebis inanes,

P ugnantesq; diu quis nom prior ubera lambat

D istrabere inualidam lassato uiscere matrem.

S in uero hæc cura est, melior' ne forte necetur,

A bdatur ue domo, catulosq; probare uoluntas,

Q uers nondum gressus stabiles, neq; lumina passa

L uiferum uidere iubar, quæ prodidit usus

P ercipe, & intrepidus spectatis adnue dictis.

P onderare nam catuli poteris perpendere uires,

C orporibusq; leues grauibus prænoscere cursu.

e q
uit

J

hbm

S

3

Quin & flammato ducatur linea longe
 Circuitu, signetq; habilem uapor igneus orbem.
 Impune in medio possis consistere circo.
 Huc omnes catuli, huc indiscreta feratur
 Turba. dabit mater partus examine honestos
 Iudicio natos seruans, trepidoq; periclo.
 Nam postq̄ conclusa uidet sua germuna flammis,
 Continuo saltu transcendens feruida Zona
 Vincula, rapit rictu primum, portatq; cubili,
 Mox alium, mox deinde alium. sic conscia mater
 Segregat egregiam sobolem uirtutis amore.
 Hos igitur genitrice simul, iam uere sereno,
 Mollis pasce sero passim. nam lactis abundans
 Tempus adest, albent plenis & ouilia mulctris.
 Interdumq; cibo cererem cum lacte ministra.
 Fortibus ut succis teneras complere medullas
 Possint, & ualidas iam tunc promittere uires.
 Sed postq̄ Phœbus candentem feruidus axem
 Contigerit. tardasq; uias, cancriq; morantis
 Sidus inuit, tunc consuetam munuisse sanguinem
 Profuerit, tenuesq; magis retinere cibatus.
 Nec grauis articulos deprauet pondere molles.
 Nam cum membrorum nexus, nodosq; relaxant,
 Infirmosq; pedes, & crura natantia ponunt,
 Tunc etiam niues armantur dentibus ora.
 Sed neq; conclusos teneas, neq; uincula collo
 Impatiens circundederis, noceasq; futuris
 Ursibus imprudens. catulis nam sepe remotis,
 Aut uexare trabes, laceras aut pandere ualuas
 Mens erit, & teneros torquent conatibus artus,

CYNEGETICON

Obtundunt ue nouos adroso robore dentes,
Aut teneros duris impingunt postibus ungues.
Mox cum iam ualidis insistere curribus ætas
Passa quater binos uoluens ab origine menses,
Inleſis catulos spectaueris undiq; membris,
Tunc rursus mſcere sero cerealia dona
Conueniet, fortemq; dari de frugibus escam.
Libera tunc primum consueſcant colla ligari,
Concordes & ferre gradus, clausiq; teneri.
Iam cum bis denos Phœbe reparauerit ortus;
Incipe non longo catulos producere cursu,
Sed paruæ nallis spatio, septo' ue nonali.
His leporem præmitte manu, non uiribus æquis,
Nec cursus uirtute parem, sed tarda trahentem
Membra, queant iam nunc faciles ut sumere prædã.
Nec semel indulge catulis moderamine cursus,
Sed, donec ualidos etiam præuertere ſueſcant,
Exerceto diu, uenandi munere cogens
Discere, & emeritæ laudem uirtutis amare.
Nec non consuetæ norint hortamina uocis,
Seu cursus reuocent, iubeant seu tendere cursus.
Quim etiam docti uictam contingere prædam,
Exanimare uelint tantum, non carpere sumptam.
Sic tibi ueloces catulos reparare memento
Semper, & in paruos iterum protendere curas.
Nam tristis morbi scabies, & sordida uenis
Sæpe uenit, multa m'q; canes discrimine nullo
Dant stragem. Tu sollicitos impende labores,
Et sortire gregem suffecta prole quotannis.
Quim acidos bacchi latices tritonide oliua

A dmiscere decet: catulosq; canesq; maritas
 V nguere profuerit, tepidoq; ostendere soli,
 A uribus & tinea candenti pellere cultro.
 E st etiam canibus rabies, letale periculum,
 Q uod seu caelesti corrupto sydere manat,
 C um segnes radios tristi iaculatur ab aethra
 P hœbus, & attonito pallens caput exerit orbe:
 S eu magis ignicom candentia terga leonis
 C um quatit, hoc canibus blandis inuiserat æstus,
 E xhalat seu terra sinus, seu noxius aer
 C ausa mali, seu cum gelidus non sufficit humor,
 T orrida per uenas concrescunt serena flammæ.
 Q uicquid id est, imas agit sub corde medullas,
 I nq; feros rictus nigro spumante ueneno
 P rosilit, insanos cogens insigere morsus.
 D isce igitur potus medicos, curamq; salubrem.
 T unc uirosa tibi sumes, multumq; domabis
 C astorea, ad tritu filicis lente scere cogens.
 E x eboze huc trito puluis, secto'ne feratur,
 A dmiscensq; diu facies concrescere utrunq;
 M ox lactis liquidos sensim superadde fluores,
 V t non cunctantes haustus infundere coram
 I nserto possis, furiasq; repellere tristes,
 A tq; iterum blandas canibus componere mentes.
 Q uin & Thuscorum non est extrema uoluptas
 S ape canum. est forma illis licet obsita uillo,
 D issimulesq; habeant catulis uelocibus artus:
 H aud tamen iniucunda dabunt tibi munera præda.
 N amq; & odorato noscunt uestigia prato,
 A tq; etiam leporum secreta cubilia monstrant.

CYNEGETICON

Horum animos, moresq; simul, naresq; sagaces
Mox referam: nunc omnis adhuc narranda supellex
Venandi, cultusq; mihi dicendus equorum.
 Cornipedes igitur lectos det Græcia nobis,
Cappadocumq; notas referat generosa propago
 *Armata & palmas nuper grex omnis auorum.
Illis ampla satis læui sunt æquora dorso,
Immodicumq; latus paruaq; ingentibus alui,
Ardua frons, auresq; agiles, capitiq; decoro
Altus honos, oculiq; uago splendore micantes:
Plurima se ualidos ceruix resupinat in armos:
Fumant humentes calida de nare uapores:
Nec pes officium standi tenet: ungula terram
Crebra ferit, uirtusq; artus animosa fatigat.
Quin etiam gens ampla iacet trans ardua calpes
Culmina, cornipedum late fœcunda proborum.
Nanq; ualent longos pratis intendere cursus:
Nec minor est illis, Craio q̄ in corpore, forma.
Necnon terribiles spirabile numen anhelæ
Prouolunt flatus, & lumina uiuida torquent,
Hinnitusq; æent tremuli, frenisq; repugnant.
Nec segnes mulcent aures, nec crure quiescunt.
Sit tibi præterea sompes, Maurusia tellus
Quem mittit, modo sit gentili sanguine firmus,
Quemq; coloratus Mazax deserta per arua
Pauit, & assiduos docuit tolerare labores.
Nec pigeat quod turpe caput, deformis & aluus
Est ollis, quodq; infrenes, quod liber uterq;
Quodq; inbis pronos ceruix diuerberet armos.
Nam flecti facilis, lascinaq; colla sequutus

P aret in obsequium lenta moderamine uirga.
 V erbera sunt præcepta fuga, sunt uerbera freni.
 Quin & promissi spatiosa per æquora campi,
 C ursibus acquirunt commoto sanguine uires,
 P aulamq; audios comites post terga relinquunt.
 H aud secus effusis Nerei per cœrula uentis,
 C um se Threicus boreas superextulit antro,
 S tridentiq; sono uastus exterruit undas,
 O mnia turbato cesserunt flumina ponto:
 I pse super fluctus spumanti murmure feruens,
 C onspicuum pelago caput, eminet: omnis euntem
 N ereidum mirata suo stupet æquore turba.
 H orum tarda uenit longi fiducia cursus:
 H is etiam emerito uigor est iuuenilis in æuo.
 » N am quæcunq; suis uirtus bene floruit annis,
 » N on prius est animo q̄ corpore passa ruinam.
 P asce igitur sub uere nouo farragine molli
 C ornipedes, uenamq; feri, ueteresq; labores
 E ffluere aspecta nigri cum labe cruoris.
 M ex lætæ redeunt in pectora fortia uires,
 E t nitidos artus distento robore formant.
 M ox sanguis uenus melior calet: ire uiarum
 L onga uolunt, latumq; fuga consumere campum.
 I nde ubi pubentes calamos durauerit æstas,
 L actentesq; urens herbas sicauerit omnem
 M ensibus humorem, culmusq; armarit aristas:
 O rdea tum, paleasq; leues præbere memento.
 P uluere quoniam etiam puras secernere fruges
 C ura sit, atq; toros manibus percurrere equorum,
 G audeat ut plausu sonipes, latumq; relaxet

CYNEGETICON

Corpus, & altiores rapiat per uiscera succos.
Id curent famuli, conutumq; animosa inuentus.
Nec non & casses ydem uenatibus aptos,
Atq; plagis, longoq; meantia retia tractu
Addiscant raris semper contexere nodis,
Et seruare modum maculis, linoq; tenaci
Linea. quin etiam magnos circundare saltus:
Quæ possit, uolucresq; metu concludere prædas,
Digerat innexas non una ex alite pinnas
Namq; urfos, magnosq; sues, ceruosq; fugaces,
Et vulpes, acresq; lupos, ceu fulgura cæli,
Terrificant, liniq; uentant trãscendere septum.
Has igitur uario semper fucare ueneno
Cura tibi, niueisq; alios miscere colores,
Aliernosq; metus, subtegmina tempore longo,
Dant tibi pinnarum terrentia milia uultur.
Dat Libye magnarum auium fœcunda creatrix:
Datq; grues, cynci q; senes, & candidus anser:
Dant, quæ fluminibus, crassisq; paludibus errant,
Pellitosq; pedes stagnanti gurgite tingunt.
Hinc mage puniceas nativo munere sumes.
Namq; illic sine fine greges florentibus alis
Inuenies auium, suauisq; rubescere luto,
Et sparsos passim tergo uenare colores.
His ita dispositis, hiemis sub tempus aquosæ
Incipe uelocis catulos immittere pratis,
Incipe cornipedes latos agitare per agros:
Venemur dum mane nouum, dum mollia prata
Nocturnis calcata feris uestigia seruant.

M. Arelij

M. AVRELI I OLYMPI I NEMESIA
NI, POETAE CARTHAGINIEN
SIS ECLOGA PRIMA.

INTERLOCVTORES
TIMETAS ET TITYRVS.

TIM. Vm fiscella tibi flumiali Tityre iunco
d Textitur, et rauas resonāt tua rura cicadis:
Inape, si qđ hēs gracli sub arūdīe carmē
C ompositum. nam te calamos inflare labello
P an docuit: uersūq; bonus tibi fāuit Apollo.
I nape, dum salices hōedi, dum gramina uacca
D etondent: uiridiq; gregem permittere campo
E tros, & primū suadet clementia solis.
TIT. Hos annos, canāq; meā mihi care senectam
T u iuuenis, carusq; deis in carmina cogis?
V iximus, & calams uersus cantauimus olim,
D um securā hilares aetas ludebat amores.
N unc album caput: & ueneres tepuere sub annis.
I am mea ruricolae dependet fistula Fauno.
T e nunc rura sonant. nuper nam carmine uictor
R isisti calamos, & dissona flamina Mopsi
I udice me. Mecum senior Melibœus utrumq;
A udierat, laudesq; tuas sublime ferebat.
Quem nunc emeritæ permensum tempora uitæ
S ecreti pars orbis habet, mundusq; piorum.
Quare age si qua tibi Melibœi gratia uiuit,
D icat honoratos prædulcis tibia manens.
TIM. Et parere decet iussis: & grata iubentur.

Nemesianus.

D

BV COLICÓN

N anq; fuit dignus senior, quem carmine Phoebus,
P an calamus, fidibusq; Linus, modulatibus Orpheus
C oncinerent: atq; acta uiri, laudesq; sonarent.
S ed quia tu nostræ musam deposcis auena:
A ccipe, quæ super hæc Cerasus, quã ternis ad amnẽ,
C ontinet, inciso seruans mea carmina libro.
TIT. Dic age, sed, nobis ne uento garrula pinus
O bstrepat: has ulmos potius, fagos ue petamus.
TIM. Hic cantare libet. uirides nam suggerit herbas
M ollis ager: lateq; tacet nemus omne. quieti,
A spice, ut ecce procul decerpant gramma tauri.
O mniparens æther, & rerum causa liquores,
C orporis & genitrix tellus, uitalis & aër,
A cipite hos calamos: atq; hæc nostro Melibœo
M itte: si sentire datur post fata quietis.
N am si sublimes animæ cœlestia templa,
S ydereasq; colunt sedes, mundóq; fruuntur:
T u nostros aduerte modos: quos ipse benigno
P ectore fouisti; quos tu Melibœe probasti.
L onga tibi, cunctisq; diu spectata senectus,
F elicesq; anni, nostriq; nouissimus aui
C irculus, innocuæ clauserunt tempora uita.
N ec minus hinc nobis gemitus, lacrimaq; fuere,
Q uàm si florentis mors inuida pelleret annos.
H æc tenuit tales communis causa querelas.
H eu Melibœe iaces letali frigore segnis
L ege hominum, cœlo dignus, canente senecta,
C onalioq; deũm. Plenum tibi ponderis æqui
P ectus erat. Tururicolũm discernere literas
A ssueras, uarias patiens mulcendo querelas.

S ub te rivis amor, sub te reverentia iusti
F loruit: ambiguos signavit terminus agros.
B landa tibi multus gravitas, & mite serena
F ronte supercilium, sed pectus mollius ore.
T u calamos aptare labris, coniungere cæra
O ratus, duras docuisti fallere curas:
N ec seque passus nobis marcere iumentam.
S ape dabis merita non uilia præmia musæ.
È tepe etiam senior, ne nos cantare pigeret,
L ætus phœbea dixisti carmen auena.
F e'ix à Melibœæ uale. tibi frondis odoræ
M unera dat, lauros carpens ruralis Apollo.
D anti Faunum quod quisq; ualet, de uite racemos,
D e campo culmos, omniq; ex arbore fruges.
D at grandæua Pales spumantia cymbia lacte.
M ella ferunt nymphae. Pictas dat Flora coronas.
M aribus hic supremus honos. Dant carmina Musæ:
C armina dant Musæ. nos te modulamur auena.
S ylvestris nunc te Platanus Melibœæ susurrat.
T e Pinus reboat. Te quicquid carminis Echo.
R espondent syluæ. Te nostra armenta sequuntur.
N anq; prius siccis phocæ nascentur in aruis:
V estitusq; freto uiuet leo: dulcia mella
S udabunt taxi: confusis legibus annis,
M essestis tristis Hyems, Aestas tractabit o'iuas:
A nte dabit flores Autumnus: Ver dabit mas:
Q uam taceat Melibœæ tuas mea fistula laudes.
TIT. Perge puer: cœptum tibi iam ne desere carmen.
N am sic dulce sonas, ut te placatus Apollo
P rouehat, & felix dominam perducatur ad urbem.

BVCOLICON

N anq; hic in syluis praesens tibi fama benignum
 S trauit iter, rumpens linoris nubila plena.
 S ed iam sol demittit equos de culmine mundi,
 F lumineos suadens gregibus praebere liquores.

AECLOGA II.

Interlocutores Astacus & Alcon.

f Ormosam Donacen puer Astacus, et puer Alco
 Ardebant: rudibusq; annis incensus uterq;

I n Donaces uenerem furiosa mente ruebant.

H anc, cum uicini flores in uallibus horti

C arperet, & molli gremium completeret acantho,

I nnaesere simul: Venerisq; immitis uterq;

T um primum dulci arpebant gaudia furto.

H inc amor, & pueris iam non puerilia uota.

Quis anni ter quinq; hyemes, & cura iuuentae

S ed postq; Donacen duri clausere parentes,

E t non tam tenui filo de uoce sonarent,

S ollicitumq; foret linguis onus, improba cervix,

S uffususq; rubor crebro, uenaq; tumentes:

T um uero ardentes flammati pectoris aestus

C armibus, dulciq; parant releuare querela.

A mbo aeuo, cantuq; pares, nec dispare formas:

A mbo genis leues, intonsis crinibus ambo.

A tq; sub hac platano maesti solatia casus

A lternant: Idas calamus, & uersibus Alcon.

ID Quae colitis syluas Dryades, quaeq; antra Napeae,

E t quae mar moreo pede Naides uda secatis

L ittora, purpureosq; alitis per gramina flores,

fructu abstinere

D icite quo prato Donacem, qua forte sub umbra
 I nueniam, rosas stringentem lilia palmis?
 N am mihi iam trini perierunt ordine soles,
 E x quo consueto Donacem expecto sub antro.
 I nterea, tanq̄ nostri solamen amoris
 H oc foret, aut posset rabidos medicare furores,
 N ulla meæ trinis tetigerunt gramina uaccæ
 L uiciferis, nulloq; biberunt amne liquores:
 S iccaq; foetarum lambentes ubera matrum,
 S tant uituli, & teneris mugitibus aëra complent.
 I pse ego nec molli iunco, nec uimine lento
 P erfeci calathos cogendi lactis in usus.
 Quid tibi, quæ nosti, referam? scis nulle iuuenca
 E sse mihi, nosti nunq̄ mea mulctra uacare?
 I das ille ego sum Donace, cui sæpe dedisti
 O scula, nec medios dubitasti rumpere cantus,
 A tq; inter calamos errantia labra petisti.
 E heu nulla meæ te tangit cura salutis.
 P allidior buxo, uiolæq; simillimus erro.
 O mnem ecce cibos, & nostri pocula bacchi
 H orreo: nec placido memini concedere somno.
 T e sine ue misero mihi lilia nigra uidentur,
 P allentesq; rosæ, nec dulcæ rubens hyacinthus,
 N ullos nec myrtus, nec laurus spirat odores.
 A t tu si uenias: & candida lilia fient,
 P urpureæq; rosæ, tum dulcæ rubens hyacinthus,
 T um mihi cum myrto laurus spirabit odores.
 N am dum Pallas amet turgentis sanguine baccas
 D um Bacchus uiteris, deus & sata poma Priapus,
 P ascua læta Pales: Idas te diliget unam.

hoc ubi ueritate
 in p. 308. Ca. de ueritate
 Nihil est nisi
 p. 308. v. 10.

Hæc Idas calamus, tu, quæ responderit Alcon,
 Versu Phœbe refer: sunt aurea carmina Phœbo.
 ALC. O montana Pales, o pastoralis Apollo,
 Et nemorum Sylvane potens, & nostra Dione,
 Quæ iuga celsa tenes Ericas; cui cura, iugales
 Concubitus hominum totis conrectere seclis:
 Quid merui? cur me Donace formosa reliquit?
 Munera nãq; dedi, noster quæ non dedit Idas:
 Vocalem longos quæ ducit Aëdona cantus:
 Quæ, licet interdum contexto vimine clausa
 Cum parvæ patuere foras, ceu libera ferri
 Nouit, & agrestes inter uolitare uolucres:
 Scit rursus remeare domum, tectumq; subire
 Viminis, & rancam totis præponere syluis.
 Præterea tenerum leporem, geminasq; palumbes
 Nuper, quæ potui Sylvæ præmia misi.
 Et post hæc Donace nostros contemnis amores?
 Forsitan indignum ducis, q̄ rusticus Alcon
 Te cupiam, qui mane boues in pascua ducam:
 Dû, pecorum pauere greges, formosus Apollo,
 Pan doctus, Fauni uates, & pulcher Adonis.
 Quin etiam fontis speculo me mane notavi,
 Nondum purpureos Phœbus cum tolleret orbem,
 Nec tremulum liquidis splenderet lumine in undis.
 Quod uidi, nulla tegimur lanigine malas.
 Pascimus & crinem. Nostro formosior Ida
 Dico: & hoc ipsum mihi tu narrare solebas,
 Purpureas laudando genas, & lactea colla,
 Atq; hilares oculos, & formam puberis æui.
 Nec sumus indocti calamus. Cantamus auena,

Q uadimi deuenire prius: qua dulce locutus
 T ityrus, e' syluis dominam peruenit ad urbem.
 N os quoq; te propter Donacæ, cantabimus urbi:
 S i modo conferas inter uiburna cupressos,
 A tq; inter pinos corylum frondescere fas est?
 S ic pueri Donacem toto sub sole ænebant
 F rigidus: e' syluis donec descendere suasit
 H esperus, e' stabulis pastus inducere tauros,

IN ÆCLOGA A. III.

PAN.

n Yctilos, atq; Myco, nec nõ e' pulcher Amintas
 T orrentem patula uitabant ilice solem:
 C um Pan uenatu fessus recubare sub ulmo
 C œperat, e' somno lassatus, sumere uitres
 Q uem super e' tereti pendebat fistula ramo.
 H anc pueri (tanq; prædam pro carmine possent
 S umere: fasq; esset: ex' amos tractare decorum).
 I nuadunt furto, sed nec resonare amorum
 F istula, quem fuerat: nec uile iociter carmen
 S ed pro carminibus male fœbala dissona reddit:
 T um Pan excessus sonitu stridentis auenæ,
 I amq; uidens: Pueri, si carmina poscatis, inquit;
 I pse canam. Nulle fis est inflare ciuitas,
 Q uas ero Mœnibus cæra con ungo sub auris.
 I amq; ego Bacche tuos ortus, e' semina uitæ
 O rdine detexam. debemus carmina Baccho.
 H æ factus, cœpit cal'antis sic montiuagus Pan.
 T e cano, qui gr'auis edera tu fronte corymbis

BVCOLICQ̃N

V ita ferta plicas; qui quando palmitē tygres
D uas, odorato perfusus colla capillos;
V era, Iouis præles. Iam tunc post sidera cœli
S ola Iouem semel uidit Iouis ora professum
H unc pater omnipotens, uenturi pronidus æui,
P rotulit, & iusto produxit tempore pantus
V os etiam, & Nysæ uiridi nutristis in antro
H unc nymphæ, Faunūq; senes, satyriq; proceres
Q uin & Sylenus paruum ueneratus alumnum
A ut gremio fouet, aut resupinus sustinet ulnis:
E t uocat ad risum digito, motuq; quietem
A llicit: aut tremulis quassat crepitacula palmis.
Q uis deus aridens, horrentes pectore setas
V ellicat: aut digitis aures astringit acutas,
A pplaudit ne manu mutilum, caput, aut leue mentis,
E t summas tenero collidit pollice naribus.
I nterea pueri florescit pube iuuentæ:
F lanaq; matura tumuerunt tempora cornu
T um primum lenes ostendit pampinus uinas:
M irantur satyri frondes, & dona Lyæi.
T um deus, o Satyri maturos carpente fructus,
D ixit: & ignotos pueri calcate racemos.
V ix hæc ediderat: decerpunt uitis uinas,
E t portant cælati: celeri q; illudere planta
C oncaua saxa super properant. Vindemia feruet
C ollibus in summis: crebro pede rumpitur uis:
N udaq; purpureo sparguntur pectora uulso.
T um Satyri lasciuia cohors sibi pocula quisq;
O buia corripuit. quod fors dedit, hoc cepit usus.
C antaron hic retinet: cornu bibit alter aduica:

C oncauat ille manus, palmasq; in pocula: nectit: 7
 P ronus at ille lacu bibit, & crepitantibus haerit
 M usta labris: alius uocalia cymbia mergit: 11
 A tq; alius latices pressis refupinus ab unis 17
 E xcipit at potis saliens liquor ore resultat: 24
 S pumeus, inq; humeros, & pectora diffluit humor.
 Omnia ludus habet, cantusq; chorosq; licenters,
 E t uenerem iam uina mouent. Raptantur amantes
 C oncubitu satyri fugientes iungere nymphas: 31
 I am iamq; elapsas hic crine, hic ueste retentat. 37
 T um primus roseo Silenus cymbia musta 43
 P lena senex auide non aequis uiribus hausit. 49
 E x illo uenas inflatus nectare dulci 55
 H esternoq; grauis semper ridetur hyaco. 61
 Q uin etiam deus ille, deus Iouis natus ab ipso, 67
 E t plantis uuas premit, & de uitis hastas 73
 I ngerit, & lyncei praebebat cratera bibenti, 79
 Haec Pan maenalia pueros in ualle docebat: 85
 S parfas donec oues campo conducere in unum 91
 N ox iubet, uberibus suadens ficare fluorem 97
 L actis, et in nuceas astrictum cogere glebas. 103

A E C L O G A XI.

Interlocutores Mopsus & Lycidas:

p Opulea Lycidas, necno & Mopsus in umbra
 Pastores, calamus, ac uersu doctus uterq;
 N ec triuiale sonans, proprios cantabat amores.
 N am Mopso Meroe, Lycidae crinitus Iolas
 I gnis erat: parilisq; furor de dispare sexu

BV COLICÓN

C agebat trepidos totis discurrere syluis

I nq; uicem dulces cantu dixere querelas

H os puer, ac Meroë multum lufere furentes

D um moda condittas uitant in uallibus ulmos,

N unc fagos placitas fugiunt, promiffa q; fallunt

A ntra, nec est animus folitos alludere fontes.

T um tandem feffi, quos lufus ederat ignis,

S ic fua defertis madarunt uulnera fyluis,

I nq; uicem dulces cantu dixere querelas.

MOP. Immitis Meroë, rapidisq; fugacior Euris,

C ur nostros calāmas, & pastoralia uitas

C armina? quem ue fugis? quæ me tibi gloria uictor?

Q uid uultu mentem premis: ac fpern fronte ferenant,

T andem dura negas? Non poffum nolle negantem.

C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas?

LYC. Refpice me tandem puer o crudelis Iola.

N on hoc femper eris: perdunt & gramina flores: I

P erdit fperna rofas: nec femper lilia cadent:

N ee longum tenet una comas, nec populus umbras?

D onum forma breue eft, nec fe tibi commodat annis.

C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas.

MOP. Cerna mare fequitur, tauru formofa iuueca:

E t uenerem fenfere lupæ, fenfere leenæ,

E t, genus aereum, uolucres, & squammæ turba,

E t montes, filuæq;: fuos habet arbor ameres:

T u tamen una fugi: miferum tu perdis amantem

C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas.

LYC. Omnia tepus alit, tepus rapit. ufus in arcto eft:

V er eras: & uitulos uidi fub matribus iftos,

Qui nunc pro niuea coiere in cornua uaca.

E t tibi iam tumidae nares, iam fortia colla:

I am tibi bus denis numerantur messibus anni.

C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas.

MOP. Huc Meroe furmosa ueni. uocat æstus i umbrã.

I am pecudes subiere nemus. non-ulla canoro

C utture cantat auis: torto non squammea tractu

S ignata humũ serps: solus cano me sonat omnis

S ylua: nec æstiuis cantu concedo cicadis.

C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas.

LYC. Tu quoq; seue puer niueum ne perde colorem

S ole sub hoc: solet hic lucentes urere malas.

H ic age pampinea mecum requiesce sub umbra.

H ic tibi lene fluens fons murmurat. hic & ab ulmis

P urpureæ foetis dependent uitibus uicæ.

C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas.

MOP. Qui tulerit Meroes fastidia longa superbæ:

S ithonias feret ille niues, libycosq; calores:

N erines potabit aquas: taxiq; nocentis

M on metuet succos: sardorum grauiora uinctis

E t q; a marmaricos coget iuga ferre leones.

C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas.

LYC. Quisquis amat pueros, ferro præcordia duret:

N il properet, discatq; diu patienter amare,

P rudentesq; animos teneris non spernat in annis.

P erferat & fastus. sic olim gaudia sumet:

S i modo sollicitos aliquis deus audit amantes.

C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas.

MOP. Quid prodest, quod me pagani mater Amuntæ

T er uittis, ter fronde sacra, ter thure uaporo

L ustrauit, cineresq; auersa effudit in annem,

BVCOLICON

I nee deus uino crepitantes sulfure lauros
 C um sic in Meroen totis miser ignibus arsi.
 C antet, amat quod quisq; leuant & carmina curas
 LYC. Hæc eadem, nobis quæ uersicoloria fila
 E t mille ignotas Mychale circumtulit artes,
 C antauit, quod Luna timet, quo rumpitur anguis;
 Q uo currunt scopuli: migrant sata: uellitur arbor.
 P lus tamen ecce meus, plus est formosus Iolas.
 C antat, amat quod quisq; leuant & carmina curas.

DE AVRELIO OLYMPIO NEMESIANO EX PETRO CRINITO.

Aurelius Olympius Nemesianus Afer genere, patria Carthaginensis fuit. quod antiquiores codices testantur. per ea tempora in urbe floruit, quibus Cæsar Numerianus & Dioclitianus imperarunt. quantum præsterit in condendis poematis, relatum est à Flauio Vopisco: qui hunc ipsum Nemesianum nobilissimum fuisse poetam refert, omnibusq; coloniis atque urbibus magnopere illustratum. Calphurnius siculus (de quo supra scripsimus) arctissima beneuolentia persecutus est Nemesianum: eiq; dicauit suum carmen bucolicum, ueluti monumentum propriæ diligentiae, atque optimæ uoluntatis. Leguntur adhuc eiusdem Nemesiani eclogæ: quibus manifesto apparet, eum merito commendari inter præcipuos atque optimos poetas sui temporis. quo circa uerisimile est, à Numeriano Imp. in maximo pretio habitum: qui & eloquentia, & ab=

soluendis poematis excelluit. Idem Nemesianus alia plura composuit. $\eta\alpha\lambda\upsilon\upsilon\tau\eta\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$, $\rho\alpha\upsilon\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$, & $\acute{\alpha}\lambda\iota\alpha\upsilon\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$ scripsit. Iohannes Boetius, ut illa tempora tulerunt, haud omnino indoctus, citat Nemesiani poetae uersiculos. Hæc sunt, quæ legimus apud ueteres authores de Nemesiano.

De eodẽ Flauius Vopiscus Syracusius meminit: qui de Numeriano loquens, Versu autem, inquit, talis fuisse prædicatur, ut omnes poetas sui temporis uicerit. Nam & cum Olympio Nemesiano contendit, qui $\acute{\alpha}\lambda\iota\alpha\upsilon\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$, $\eta\upsilon\upsilon\eta\eta\epsilon\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$, & $\rho\alpha\upsilon\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$ scripsit, quiq; omnibus colonijs illustratus emicuit: & Aurelium Apollinarem iamborum scriptorem, qui patris eius gesta in literas retulit; iisdem, quæ recitauerat, editis, ueluti radio Solis obtexit.

Floruit Carinĩ temporibus: ut ex ipsius carminibus est colligere.

De T. Calphurnio.

T. Calphurn. siculus, ut inscriptiones ueterum codicũ probant: inter bucolici carminis poetas refertur. huic post Maronẽ facile primas in eo genere tribuas. Dioclitiano Cæsare, & Constantijs principibus floruit. id quod ex Flauij Vopisci cõmentarijs apparet. quo authore Calph. ad Nemesianũ suum opus miserit. Ridendi sunt qui in Augusti principis etate hũc referũt: quasi nõ Numerianũ Carinẽ F. sed Augustum illis uersibus significarit.

Aurea secura cum pace renascitur ætas:
& quæ sub Orni sequuntur persona.

T. CALPHURNII SICULI BYCO
CVM CARMEN AD NEMESIA-
NVN CARTHAGINIENSEM.

AECLOGA PRIMA.

INTERLOCVTORES
ORNITVS ET CORIDON.

- OR. Ondum solis equos declinũs mitigat aestas
Quãuis et madidis incubat præta racemis,
Et spument rauco feruētia musta suspiria.
- CO. Cernis ut ecce pater quas tradidit Ornite uaccæ
Molle sub hirsuta latus explicuere genesta?
Nos quoq; uicinis cur non succedimus umbris?
Torrida cur solo defendimus ora galero?
- OR. Hoc potius frater Corydon nemus, ista petamus
Añtra patris Fauni: gracileis ubi pinea densat
Sylua comas, rapidoq; caput leuat obuia Soli:
Bullantes ubi fagus aquas radice sub ipsa
P rotegit, & ramis errantibus implicat umbras.
- CO. Quo me cunq; uocas, sequor Ornite nã mea Leuce
Dum negat amplexus nocturna; gaudia nobis,
P eruia cornigeri fecit sacraria Fauni.
- OR. Prome igitur calamos, et si qua recõdita seruas.
Nec tibi defuerit mea fistula: quam mihi nuper
Matura docilis compegit harundine Lygdon.
Et iam captatæ pariter successimus umbræ.
Sed quenam sacra descripta est pagina fago?
Quam modo nescio quis properati fulce notauit.
- CO. Afficis ut uirides etiam nunc littera rimas

- S eruet? & aërenti nondum se laxet hiatus?
 O rnite fer propius tua lumina. tu potes alto
 C ortice descriptos citius percurrere uersus.
 N am tibi longa satis pater internodia largus,
 P rocerumq; dedit mater non inuida corpus.
 OR. Non pastor, non hoc triuiali more uiator,
 S ed deus ipse canit. nihil armentale resultat.
 N on montana sacros distinguunt iubila uersus.
 CO. Mira refers, sed rumpe moras, oculoq; sequaci
 Q uamprimum nobis diuinum perlege carmen
 OR. Qui iuga qui syluas tueor satus æthere Faunus
 H æc populus uentura cano. innat arbore sacra,
 L æta patefactis incidere carmina sagis.
 V os o præcipue nemorum gaudete coloni.
 V os populi gaudete mei. licet omne uagetur
 S ecuro custode pecus, nocturna q; pastor
 C laudere fraxinea nolit præsepia crate:
 N on tamen insidias prædator ouilibus ulla
 A fferet, aut laxis abiget iumenta capistris:
 A urea secura cum pace renascitur ætas:
 E t red. t ad terras tandem squallore. situq;
 A lma Themis posito: inuenemq; beata sequuntur
 S ecula: maternus causam qui lusit iulis.
 D um populos deus ipse reget: dabit impiæ iunctas
 P ost tergum Bellona manus, spoliataq; telis
 I n sua uesanos torquet uiscera morsus:
 E t, modo quæ toto ciuilia. distulit o'be,
 S ecum bella geret. nullos iam Roma Philippos
 D estitit, nullos ducet captiua triumphos.
 O mnia tartaræ subiagentur carcere bella;
 I mmergenq; caput tenebris, lucemq; timebunt.

BV COLICON

Candida pax aderit, nec solum candida uultu,
Qualis saepe fuit, quæ libera Marte profuso
Quæ domato procul hoste; tamen grassantibus armis
Publicæ diffudit tacito discordia ferro.
Omne procul, uitium simulatæ cedere pacis
Iussit: & insanos clementia condidit enses.
Nulla catenati feralis pompa senatus
Carnificum lassabit opus: nec carcere pleno
Infelix raros numerabit curia patres.
Plena quies aderit. quæ stricti nescia ferri
Altera Saturni reuocet latialia regna,
Altera regna Numæ. qui primus, ouantia cæde
Agmina romuleis & adhuc ardentia castris
Pacis opus docuit, iussitq; silentibus armis
Inter sacra tubas, non inter bella sonare.
Iam nec adumbrati faciem mercatus honoris,
Nec uacuos tacitus fasces & inane tribunal
Acipiet consul: sed legibus omne reductis
Ius aderit, moremq; fori uultumq; priorem
Reddet: & afflictum melior deus auferet æuum.
Bxultet quæcunq; nothum gens ima iacentem,
Erectumq; colit boream, quæcunq; uel ortu
Vel patet occasu, medio'ue sub æthere seruit.
Cærnitis ut puro nox iam uigesima cœlo
Fulgeat: ut placidum radianti luce cometem
Proferat: ut liquidum nutet sine uulnere sydus?
Nunquid utrunq; polum sicut solet igne cruento
Spargit: & ardenti scintillat sanguine lampas?
At quondam non talis erat, cum Cæsare raptò
Indixit miseris fatalia ciuibus arma:

scilicet

quibus profuso
 quibus
 praeterea

ad uultus Ma-
 ximum hat
 ita

S ciliçet ipse deus Romanæ pondera molis
F ortibus excipiet sic inconcussa. laertis,
V t neq; translati sonitu fragor intonet orbis,
N ec prius ex meritis defunctos Roma penates
C enseat, occasus nisi cum respexerit ortus.
CO. Ornite, iãdudum uelut ipso numine plenus
M e quatit, & mixtus subit inter gaudia terror:
S ed bona fecundi ueneremur numina Fauni.
OR. Carmina quæ nobis deus obtulit ipse canenda
D icamus, teretiq; sonum modulemur auena.
F orsit an augustas feret hæc Melibæus ad aures.

AECLOGA II:

INTERLOCUTORES

ASTHACVS ET IDAS.

i Nactam Crocalen puer Asthacus et puer Idas,
 Idas lanigeri dominus gregis, Asthacus horti,
D ilexere diu. formosus uterq; sed impar
V oce sonans. terras, hi, cum grauis ureret æstas,
A d gelidos fontes, & easdem forte sub ulmos
C onueniunt: dulciq; simul contendere cantu,
P ignoribusq; parant. Placet, hic ut uellera septem,
I lle sui uictus ne messem uendicet horti.
E t magnum certamen erat si. b iudice Thyrsi.
A fuit omne genus pecudum, genus omne ferarum,
E t quæcunq; uagis alitum ferit aera pennis.
C onuenit umbrosa quicunq; sub ilice lentas
P ascit oues, Faunusq; pater, satyriq; bicornes.

Nemesianus.

E

BVCOLICO'N

- A** ffuerunt siccò Dryades pede, Naiades udo,
E t tenuere suos properantia flumina cursus.
D esistunt tremulis incurrere frondibus euri:
A ltaq; per totos fecere silentia montes.
O mnia cessabant: neglectaq; pascua tauri
C alcabant: illis etiam certantibus ausa est
D adala nectareos apis intermittere flores.
I amq; sub umbrosa medius cor sederat ulmo
T hyrsis, & O' pueri me iudice pignora, dixit,
I rrita sint, moneo: satis hoc mercedis habeto, bo.
S i laudem uictor, si fert opprobria uictus.
E t nunc, alternos magis ut distinguere cantus
P ossitis: ter quisq; manus iactate micantes.
N ec mora: discreuit digitus: prior incipit Idas.
ID. Me **S**ylvanus amat: dociles mihi donat auenas,
E t mea frondenti circumdat tempora teda.
I lle etiam paruo hoc dixit mihi non leue carmen:
I am leuis obliqua crescit tibi fistula canna.
AS. Et mihi **F**lora comas parienti gramme spargit:
Et matura mihi **P**omona sub arbore ludit.
A cipe, dixerunt nymphæ, puer: accipe fontem.
N am potes irriguis mutare canalibus hortos.
ID. Me docet ipsa **P**ales cultum gregis: ut niger albæ
Terga maritus ovis nascenti mutet in agna:
Quæ neq; diuersi speciem seruare parentis
Possit, & ambiguo testetur utrumq; calore.
AS. Non minus arte mea mutabilis induit arbor
Ignotas frondes, & non gentilia poma.
Ars mea nunc malo pira temperat, & modo cogit

- I**nsita præcoquibus subrepere persica prunis.
ID. Me teneras salices iuvat, aut oleastra putare,
Et gregibus portare, nouas ut carpere frondes
Condiscant, primoq; recidere gramina morsu:
Ne depulsa uagos quærat foxtura parentes.
AS. Et mihi cum fuluis radicibus arida tellus
Panditur: irriguo perfunditur area fonte,
Et faciatur aqua, succos ne forte priores
Languida mutata quærant plantaria terra.
ID. O si quis Crocalen Deus afferat: hunc ego terris,
Hunc ego syderibus solum regnare fatebor.
Dicam nanq; nemus: dicamq; sub arbore numen
Hoc erit. Ite procul: sacer est locus: ite prophani.
AS. Vrimur in Crocalen. si quis mea uota deorum
Audiat: huic similis, uirides qua gemmeus undas
Fons agit & tremulo percurrit lilia riuo,
Inter pampineas ponetur fagus ulmos.
ID. Ne contemne casas, & pastoralia tecta.
Rusticus est (fateor) sed non est barbarus Idas.
Sæpe uaporato mihi cespite palpitat agnus:
Sæpe cadit festis deucta palilibus agna.
AS. Nos quoq; pomiferi laribus consueuimus horti
Mittere primitias, & figere liba priapo
Rorantes fagos damus & liquentia mella:
Nec fore grata minus q̄ si caper imbuat aras.
ID. Mille sub uberibus balantes pascimus agnas:
Totq; tarentinæ præstant mihi uellera matres:
Per totum niueus premitur mihi caseus annum.
Si uenies Crocale, totus mihi seruiet annus.
AS. Qui numerare uelit, q̄ multa sub arbore nostra

BVCOLICON

Poma legam: citius tenues numerabit aristas.
 Semper olus metimus: nec bruma, nec impedit aestas.
 Si uenies Crocale, totus tibi seruiet hortus.

ID. Quāuis sicus ager languentes excoquat herbas:
 Sumo tamen calatos nutanti lacte coactos.
 Vellera tunc dabimus, cum primum tempus apricum
 Surget, & a tepidis fiet tonsura Calendis.

AS. Et nos quos etiam prætorrida munerat aestas
 Mille renitenti dabimus tibi cortice chias,
 Cistaneasq; nuces totidem. cum sole nouembri
 Maturis nuabus uirides rumpentur echini

ID. Nū precor informis uideor tibi? nū grauis an num?
 Decipiorq; miser, quotiens mollissima tango
 Ora manu? primiq; sequor uestigia floris
 Nescius? & graali digitos lanugine fallo?

AS. Fontibus in liquidis quotiens me conspicio esse,
 Admiror totiens. etenim sic flore inuenta
 Induimus uultus, ut in arbore saepe notauimus
 Cærea sub tenui lucere cydonia lana.

ID. Carmina poscit amor: nec fistula cedit amoris:
 Sed fugit ecce dies: reuocatq; crepuscula uesper.
 Hinc tu Daphni greges, illinc agat Alphefiboæus

AS. Iam resonant frondes: iam cantibus obstrepit arbor.
 Iprocul o Dorida, primumq; reclude canalem:
 Et sine, iandudum sitientes irriget hortos.
 Vix ea finierant: senior cum talia Thyrsis.
 Este pares, & ob hoc concordēs uiuite. nam uos
 Et decor & cantus & amor sociauit, & ætas.

INTERLOCUTORES
IOLAS ET LYCIDAS.

IO. *n* Vnquid in hac Lycida uidisti forte iuuentam
Valle meam? solet illa tuis occurrere tauris.

E t iam penè duas, dum quæritur, eximit horas:

N ec tamen apparet. duris ego perditæ rusticis

I am dudum & nullis dubitari crura rubetis

S cindere: nec quicq̃ post tantum sanguinis egi.

LY. Non satis attendi (neq; enim uacat) uror Iola:

V ror, & immodice. Lycidam ingrata reliquit

P hyllis, amatq; nouum post tot mea munera Mopsum.

IO. Mobilior uentis o fœmina. sic tua Phyllis?

Quæ sibi (nam memini) si quando solus abesses,

M ella etiam sine te iurabat amara uideri?

LY. Altius ista querar, si quando uacabis Iola.

H as pete nunc salices, & læuas flecte sub ulmos.

N am cum prata calent, illic requiescere nos ter

T aurus amat, gelidâq; iacet spaciatus in umbra,

E t matutinas reuocat palearibus herbas.

IO. Non equidem Lycida quamuis contemptus abibo.

T ityre quas dixit salices pete solus, & illinc,

S i tamen inuenies, deprensam uerbere multo

H uc age. sed fractum referas hastile memento.

N unc age dic Lycida, quæ uos tam magna tulere

I urgia? quis uestro deus interuenit amori?

LY. Phyllide contentus (tu solus testis Iola es)

C alyricen spreui, quamuis cum dote rogaret.

BVCOLICO'N

- E**n sibi cum Mopso calamos intexere cæra
Inçipit: & puero comitata sub ilice cantat.
Hoc ego cum uidi (fateor) sic intimus arsi
Vt nihil ulterius tulerim. nam protinus ambas
Deduxi tunicas, & pectora nuda rescidi.
Alapen irata petit, dixitq; Relicto
Improbe te Lycida Mopsum tua Phyllis amabit.
Nunc penes Alapen manet. ac ne forte uagetur
Ah uereor. Nec tam nobis ego Phyllida reddi
Exopto, q̄ quòd Mopso iurgetur hanelo.
IO. A te cœperunt tua iurgia. tu prior illi
Vinctas tende manus. decet indulgere puellæ,
Vel cum prima nocent. si quid mandare iuuabit,
Sedululus iratæ contingam nuntius aures.
LY. Iandudû meditor, quo Phyllida carmine placẽ.
Forsitan audito poterit mutescere cantu.
Et solet illa meas ad sydera ferre camœnas.
IO. Dic age. nam cerasi tua cortice uerba notabo:
Et decisa feram rutilanti carmina libro.
LY. Has tibi Phylli preces iam pallidus, hos tibi cantus
Dat Lycidas, quos nocte miser modulatur acerba,
Dum flet, & excusso dispergit lumina somno.
Non sic destructa macrescit turdus oliua,
Non lepus, extremas legulus cum sustulit uuas:
Vt Lycidas domina sine Phyllide turbidus erro.
Te sine ue misero mihi lilia nigra uidentur,
Nec sapiunt fontes, & acescunt uina bibenti.
At si tu uenias, iam candida lilia fient,
Et sapient fontes, & dulcia uina bibentur.
Ille ego sum Lycidas, quo tu cantante solebas

D icere felicem: cui dulcia sæpe dedisti
O scula: nec medios dubitasti rumpere cantus:
A tq; inter calamos errantia labra petisti,
A h dolor: & post hoc placuit tibi torrida Mopsi
V ox, & carmen inops, & acerba stridor auenæ.
Quem sequeris? quem Phylli fugis? formosior illo
D icor: & hoc ipsum mihi tu narrare solebas.
S um quoq; diuitior. certauerit ille tot hædos
P ascere, quot nostri numerantur uestere tauri?
Quid tibi, (quæ nosti) referam? scis optima Phylli,
Quam numerosa meis siccetur bucula mulctris,
E t q̄ multa suos suspendat ad ubera natos.
S ed mihi nec graali sine te fisciella salicto
T exitur: & nulla tremuere coagula lactis.
Quod si dura times etiam nunc uerbera Phylli,
T radimus ecce manus. licet illæ uimine torto
S alicet & lenta post tergum uite domentur,
V t mala nocturni reliquit brachia Mopsi
T ityrus: & medio furem suspendit ouili.
A cipe. ne dubita. meruit manus utraq; pœnas.
H is tamen his inq̄ manibus tibi sæpe palumbes,
S æpe etiam leporem decepta matre pauentem
M isinus in gremio. per me tibi lilia prima
C ontigerant, primæq; rosæ. uixdum bene florem
D egustabat apis, tuangebare coronis.
A urea sed forsân mendax tibi munera iactat,
Qui metere occidua ferales nocte lupinos
D iatur, & cocto pinsare legumne panem.
Qui sibi tum felix, tum fortunatus habetur,
V ilia cum subigit mammalibus ordeæ saxis.

BUCOLICON

Quod si turpis amor precibus (quod abominor) istis
 Obstiterit, laqueum miseri nectimus ab illa
 Ilice, quæ primum nostros uiolauit amores.
 Hi tamen ante mala figentur in arbore uersus.
 Credere pastores leuibus nolite puellis.
 Phyllida Mopsus amat. Lycidas habet ultima rerum;
 Nunc age, si quicquid miseris succurris, Iola
 Perfer, & exora modulato Phyllida cantu.
 Ipse procul stabo uel acuta carice tectus,
 Vel propius latitans uicina sepe sub ara.
 Ibis ueniet, nisi me præfagia fallunt.
 Nam bonus à dextro fecit mihi Tityrus omen:
 Qui redit inuenta non irritus ecce iuuenta.

AECLOGA III.

INTERLOCUTORES

MELIBOEVS, CORIDON, ET AMYNTAS.

ME. q Vid tacitus Corydon, uultuq; subinde minaci,
 Quid ue sub hac platano, q garulus astrepit
 In festa statioe sedes? inuat humida forsitan (huor,
 Ripa? leuatq; diem uicini spiritus amnis?
 CO. Carmina iandudum non qua nemorale resultet
 Voluimus o Meliboe, sed hæc, quibus aurea possint
 Secula cantari, quibus & deus ipse canatur,
 Qui populos urbemq; regit pacemq; togatam.
 ME. Dulce quidem resonas: nec te diuersus Apollo
 Despiciat o iuuenis: sed magnæ munera Romæ
 Non ita cantari debent, ut ouile Menalæ.

CO. Quicquid inest, sylvestre licet uideatur acutis
 A uribus, & nostro tantum memorabile pago:
 Dum mea rusticitas si non ualet arte polita,
 C arminis: at certe ualeat pietate probari.
 R upe sub hac eadem quã proxima pinus obumbrat
 H æc eadem nobis frater meditatatus Amyntas.
 Quem uicina meis natalibus admoet ætas.

ME. Iam puerum calamos & odora uincula cæræ
 I ungere nunc cohibes, leuibus quem sepe cicutus
 L udere conantem uetuiſti fronte paterna?
 D icentem Corydon te non semel ista notauit:
 F range puer calamos, & inanes deſere muſas,
 E t potius glandes rubicundaq; collige corna.
 D uc ad mulctra greges, & lac uenale per urbem
 N on tacitus porta: quid enim tibi fistula reddet,
 Q uo tutere famem? certe mea carmina nemo
 P ræter ab his scopulis uentosa remurmurat echo.

CO. Hæc ego, confiteor, dixi Melibæ: sed olim
 N on eadem nobis sunt tempora, non deus idem:
 S pes magis arridet. certe, ne fraga rubosq;
 C olligerem, uiridiq; famem solarer hibisco,
 T u facis: & tua nos alit indulgentia farre.
 T u nostras miseratus opes, docilemq; iuuentam,
 H iberna prohibes ieiunia soluere fago.
 E æ nihil querulum per te Melibæ sonamus:
 P er te ſecura ſaturi recubamus in umbra,
 E t fruimur ſyluis Amaryllidis, ultima nuper
 L ittora terrarum, niſi tu Melibæ fuiſſes,
 V ltima uiſuri, trucibusq; obnoxia Mauris
 P aſſua Geryonis: liquidis ubi curſibus ingens

BVCOLICON

Dicitur occiduas impellere Bety's harenas.
Salictet extremo nunc uilis in orbe iacerem,
Ah dolor: & pecudes inter conductus hiberas,
Irrita septena modularer sibila canna:
Nec quisq̄ nostras inter dumeta camœnas
Respiceret: non ipse daret mihi forsitan aurem
Ipse deus uacua, longeq̄; sonantia uota
Salictet extremo non exaudiret in orbe.
Sed nisi forte tuas melior sonus aduocet aures,
Et nostris aliena magis tibi carmina rident:
Vis aliena tua subigat uir pagina lima?
Nam tibi non solum uenturos noscere nimbos,
Agricolis qualemq̄; ferat sol aureus ortum,
Atribuere dei: sed dulcia carmina sæpe
Concinis. et modo te baccheis nusa corymbis
Munerat, & lauro modo pulcher obumbrat Apollo.
Quod si tu faueas trepido mihi, forsitan illos
Experiar calamos, here quos mihi doctus Iolas
Donaui: dixitq̄; Truces hæc fistula tauros
Conciat, nostrôq̄; sonat dulcissima Fauno.
Tityrus hanc habuit, cecinit qui primus in istis
Montibus hyblea modulabile carmen auena.
ME. Magna petis Corydon, si Tityrus esse laboras.
Ille fuit uates sacer, & qui posset auena
Personuisse chelim. blande cui sæpe canenti
Allusere feræ: cui substitit aduena quercus:
Quem modo cantantem rutilo spargebat acantho
Nais, & implicatos comibat pectine crines
CO. Est (fateor) Melibœe deus: sed si mihi Phœbus
Forsitan abruerit: tu tantum commodus audi.

Subigatur

S cinus enim quia te non aspernetur Apollo.

I nape-nam faueo. Sed prospice ne tibi forte

T innula tam fragili respiret fistula buxo.

ME. Quæ resonare solet si quando laudat Alexis

H oc potius calamos magis hoc sectare canales

P er me qui dignas ceanerunt consule sylvas.

I nape: nec dubita. Venit enī frater Amyntas.

C annibus iste tuus alterno succat ore.

D icite: nec mora sit: uicibusq; reducite carmen:

T uq; prior Corydon, tu proximus ibis Amyntas.

CO. Ab Ioue principium, si quis canit æthera, sumat,

S iquis Athlantiaci molitur pondus olympi.

A t qui nunc nostras præsentī numine terras,

P erpetuamq; regit iuuenuli robore pacem,

L ætus ē augusto felix arrideat ore.

AM. Te quoq; sacundo comitatus Apolline Cæsar

R espiciat, montes neu dedignetur adire,

Quos ē Phæbus amat, quos Iuppiter ipse tuetur:

I n quibus augustinus uisuris sæpe triumphos

L aurus fructificat, uicinq; no scitur arbor.

CO. Ipse polos etiam quo temperat igne geluq;

I uppiter ipse parens quo tu iam proximus ipse

C æsar abis: posito paulisper flumine sæpe

C ressia rura petit: uiridiq; reclinus in antro,

C armina dictis audit coretica syluis.

AM. Aspicias, ut uirides audito Cæsare syluæ

C onticeant? memini quamuis urgente procella

S ic nemus immotis subito requiescere ramos.

E t dixi: Deus hinc certe Deus expulit euros:

N ec mora, pharsalia sonnerunt sibila cannae.

et Ciuica

guy

cuy

et Ciuica

reutica

crystalico g. hario

BVCOLICON

- CO. *Aspicias, ut teneros subitus vigor exatet agnos?
 Vtq; super fuso magis ubera lacte grauentur?
 Et nuper tonsis exudent uellera foetis?
 Hoc ego iam (memini) semel hac in ualle noui.
 Et uenisse Paem, pecoris dixisse magistros.*
- AM. *Scilicet omnis eum tellus, gens omnis ador at:
 Diligiturq; deis, quem sic taciturna uerentur
 Arbitra, cuius iners audito nomine tellus
 Incaluit, floremq; dedit: cui sylua uocato
 Densat odore comas: stupefacta regerminat arbos.*
- CO. *Illius ut primum senserunt numina terræ:
 Cæpit & uberior, succis fallentibus olim,
 Luxuriare seges, tandemq; legumina plenis
 Vix resonant siliquis: nec præfocata malignum
 Messis habet lolium, nec inertibus albet auenis.*
- AM. *Iam neq; damnatos metuit iactare ligones
 Fossor, & inuento, si fors dedit, utitur auro.
 Nec timet, ut nuper, dum iugera uerset arator,
 Ne sonet offenso contraria uomere massa:
 Iamq; palam presso magis ac magis instat aratro.
 Ille dat, ut primas cereri dare cultor aristas
 Possit, & intacto bromium persundere uino:
 Vt nudus ruptas saliat calcator in uinas:
 Vt quoq; turba bono plaudat saginata magistro, *satista*
 Qui facit egregios ad peruia compita ludos.
 Ille meis pacem dat montibus. ecce per illum
 Scen cantare iunat, seu ter pede læta ferire
 Carmina: nonnullas licet & cantare choreas.
 Et cantus uiridante licet mihi condere libro.
 Turbida nec calamos exurdant classica nostros.*

CO. N umine Casareo securior ipse Lyæo.

CO. Pan recolit sylvas: & amena Faunus in umbra
S ecurus recubat: placidoq; in fonte lauatur
N ais: & humanum non calcatura cruorem
P er iuga sicato uelox pede currit Oreas.

AM. Dū, precor, hūc inuenem, quē uos (nisi fallor) ab ipso
A ethere misistis, post longa reducite uitæ
T empora, uel potius mortale resoluite pensum:
E t date perpetuo cœlestia fila metallo.
S it deus, & nolit pensare palatia cœlo.

CO. Tu quoq; mutata seu Iuppiter ipse figura
C asar ades, seu quis superum sub imagine falsa
*Mortaliq; lates: & enim hunc deprecor orbem,
H os precor æternos populos rege: sit tibi cœli
V ilis amor: cœptamq; pater ne desere terram.

ME. Rustica credebam nemorales carmina uobis
C oncessisse deos, & obesis auribus apta.
V erum quæ imparibus modo concinnuistis auenis,
T am liquidum tam dulce canunt, ut non ego malim,
Q uod peligna solent examina, lambere necliar.

CO. O mihi quàm tenero decurrunt carmina uersu.
T um Melibœe sonent: si quando in montibus istis
D icar habere larem: si quando nostra uidere
P ascua contigerit. uellit nam sæpius aurem
I nuida paupertas, et dixit uilia rura.
A t tu, siqua modo non aspernanda putabis,
F er Melibœe deo mea carmina. nam tibi fas est
S acra palatini penetralia uisere Phœbi.
T um mihi talis eris, qualis qui dulce sonantem
T ityron e syluis dominam deduxit in urbem,

BVCOLICON

O stenditq; deos. & spreto dixit ouili
 Tityre rura prius. sed post cantabimus arma:
 Respiciat nostros utinam fortuna labores
 AM. Pulchrior & merita faueat deus ipse iuuentæ.
 Nos tamen interea tenerum maetabimus hœdum,
 Et pariter subita peragemus fercula coenæ.
 ME. Nunc ad flumen oues deducite. iam fremit æstas:
 Iam sol contractas pedibus magis admouet umbras.

AECLOGA V.

MYCON PATER, ET CANTHVS
 FILIVS. DIDASCALICA.

f Orte Mycon senior, Cæthusq; Myconis alūnus
 Torrentem patula uitabant arbore solem.
 Tum iuueni senior præcepta daturus alumno,
 Talia uerba refert tremulis titubantia labris.
 MY. Quas errare uides inter dumeta capellas,
 Canaq; lasciuo concidere gramina morsu
 Canthe puer, quos ecce greges à monte remotos
 Cernis in aprico decerpere gramina campo:
 Hos tibi do senior iuueni pater: ipse tuendos
 Accipe: iam certe potes insudare labori:
 Iam pro me gnauam potes exercere iuuentam.
 Aspicias ut nobis iam pridem mille querelas
 Afferat, & baculum premat inclinata senectus?
 Sed qua lege regas & amantes lustra capellas,
 Et melius pratis errantes mollibus agnas,
 Percipe. Vere nouo, cum iam tinnire uolucres
 Incipient, nidosq; reuersa lutabit hirundo:

Protinus hiberno pecus omne mouebis ouili.
 Tunc etenim toto uernanti gramme sylua
 Pullat, & æstiuas reparabilis inchoat umbras.
 Tum florent sylua: uiridisq; renascitur annus.
 Tum uenus, & calidi scintillat feruor amoris:
 Lasciuumq; pecus salientes accipit hircos.
 Sed non ante greges in pascua mittito clausos,
 Quàm fuerit placata Pales. Tu cespite uiuo
 Pone focum: geniumq; loci Faunumq; Laremq;
 Salso farre uoca. tepidos tunc hostia cultros
 Imbuat: atq; etiam, dum uiuit, ouilia lustra.
 Nec mora: tunc campos ouibus, dumeta capellis
 Orto sole dabis, simul hunc accedere montem
 Cœperit et primæ spatium tepefecerit horæ:
 At si forte uaces dum matutina relaxat
 Frigora sol, tumidis spument tibi mulctra papillis.
 Implebis quod messe fluat. Rursusq; prementur
 Mæne quod occiduae nulfura redegerit horæ
 Parce tamen foetis: neu sint compendia tanti,
 Destruat ut niueos uenalis caseus agnos.
 Nam tibi præcipuo foetura colatur amore.
 Te quoq; non pudeat, cum serus ouilia uises,
 Si qua iacebit ouis partu resoluta recenti,
 Hanc humeris portare tuis, natoq; parenti
 Ferre sinu tremulos & nondum stare paratos.
 Nec tu longinquas procul à præsepibus herbas,
 Nec nimis admotæ sectabere pabula sylua,
 Dum peragit uernum Iouis inconstantia tempus.
 (Veris enim dubitanda fides) modo fronte ferena
 Blandius arrisit: modo cum caligine nimbos

BUCOLICON

Intulit, & miseris torrentibus abstulit agnas.
At cum longa dies sitientes afferet æstus,
Nec fuerit uariante deo mutabile cœlum:
Iam syluis cômmitte greges: iam longus herbas
Quere: sed ante diem pecus exeat. humida dulces
Efficit aura cibos, quotiens fugientibus euris
Frigida nocturno tanguntur pascua rore,
Et matutinæ lucent in gramine guttæ.
Vt simul argutæ nemus increpuere cicadæ:
Ad fontem cōpelle greges: nec protinus herbas,
Vel campos permitte sequi. sine, protegat illos
Interea ueteres quæ porrigit esculus umbras.
Verum ubi declinui iam nona tepescere sole
Incipiet, seræq; uidebitur hora merendæ:
Rursus pascæ greges, & opacos desere lucos.
Nec prius æstiuo pecus includatur ouili,
Quam leuibus nidis somnos captare uolucris
Cogitet, & tremuli tremebunda coagula lactis. Sic sunt sereno nonnulla
Succida iam tereti constringere ueller a iunco
Cum iam tempus erit, maternas demere lanas,
Mircorûq; iubas & olentes cædere barbas,
Ante tamen secerne pecus: gregibusq; notatis,
Consimiles include comas: ne longa minutis,
Mollia ne duris coeant, ne candida fuscis.
Sed tibi cum uacuas posito uelamine costas
Denuodabit ouis, arcumspice: ne sit acuta
Forifice læsa cutis: tacitum ne pustula uirus
Texerit occulto sub uulnere. quæ nisi ferro
Rumpitur, in miserum fragili rubigine corpus
Corrodet sanies, & putrida contrahet ossa.

Prouidus

Declinui

54

Prouidus (hoc moneo) uiuentia sulfura tecum,
Et scyllæ caput, atq; intacta bitumna porta,
Vlceribus laturus opem. nec brutia desit
Dura tibi liquido picis ungere terga memento.
Si sint rassa, limas uiui quoq; pondera melle
Argenti coquito, lentumq; bitumen ahenis,
Impressurus oui tua nomina. nam tibi lites
Afferet ingentes lectus possessor in aruo. Aufbit / aruo
Tunc etiam, dum siccus ager, dum feruida tellus,
Dum rimosa palus & multo torrida limo
Aestuât, & fragiles nimis sol puluerat herbas:
Lurida conueniet succendere galbana sepius,
Et tua ceruino lustrare mapalia fumo.
Obfuit iste malis odor anguibus ipse uidebis
Serpentum cecidisse minas. non stringere dentes
Vlla potest uncos: sed inani debilis ore
Marçet, & obtuso iacet exarmata ueneno.
Tunc age uicine circumspecte tempora brumæ
Qua ratione geras. aperit cum uinea sepes,
Et portat lectas securus uinitor uinas:
Inape falce nemus, uiuasq; recidere frondes.
Tunc opus est teneras summatim stringere uirgas.
Tum debes seruare comas, dum permanet humor,
Dum uiret & tremulas non excutit africus umbras.
Ast ubi conueniet tepidis foenilibus olim
Promere, cum pecudes extremus clauserit annus:
Sic tibi nitendum est. labor hoc in tempore noster
Gnauaq; sedulitas uenit & pastoria uirtus.
Nec pigeat ramos siccis mscere recentes,
Et sacros adhibere nouos. Neu torrida nimbis

BVCOLICO^AN

I nstet hyems, nimmóq; gelu, niuibusq; coactis:
I ncuruare uelis nemus, & constringere frondes.
T u tamen aut leues hederas, aut molle salictum
V alle premes gelida. Sitis est pensanda tuorum
C anthe gregum uiridante cibo. nihil aridus illis
I ngenti positus quamuis strue proffit aceruus:
V irgea si desint liquido turgentia succo:
E t quibus est aliquid plenæ uitale medullæ.
P ræcipue gelidum stipulis & fronde caduca
S terne solum, ne forte rigor penetrabile corpus
V rat, & interno uastet pecuaria morbo.
P lura quidem monuisse uelim. nam plura supersunt.
S ed iam sero dies cadit: & iam sole fugato,
F rigidus æstiuas impellit noctifer horas.

E C L O G A VI.

ASTILVS LYCIDAS ET MNASYLLVS.

AS. s ERUS ades Lycida. mó Nyctilus et puer Alcon
 Certauere sub his alterno carmine raris
I udice me: sed non sine pignore. Nyctilus hædos
I unctæ matre dedit: catulum dedit ille: Leænæ
I urauitq; genus. sed sustulit omnia uictor.
LY. Nyctilon ut cantu rudis exuperauerit Alcon,
 A stile credibile est ut uincat Acantida cornix.
V ocalem superet si dirus Aëdona bubo.
AS. Te patiar Crotale, qua nunc ego maceror una,
 S i magis aut docti calamorum Nyctilus arte,
 A ut cantu magis est, q̄ uultu, proximus illi.
LY. Iam nunc decipior te iudice pallidus alter
 V enit, & hirsuta spinosior histrice barba.
C andidus alter erat, leniq; decentior ouo,

Et ridens oculis, crinemq; simillimus auro:

Qui dici posset, si non cantaret, Apollo.

AS. O Lycida, si quis tibi carminis usus adesset,
Tu quoq; laudatum posses Alcona probare.

LY. Vis igitur, quoniam nec nobis improbe par es,
I pse tuos iudex calamos committere nostris?

Vis conferre manum, ueniat licet arbiter Alcon?

Vincere tu quenq; uel te certamine quisq;

Dignetur? qui uix stillantes arida uoces

Rumpis, & expellis male singultantia uerba?

LY. Fingas plura licet, nec enim potes improbe uerba

Exprobrare mihi, sicut tibi multa Lycotas.

Sed quid opus uana consumere tempora lite?

Ecce uenit Mnae syllus, erit (nisi forte recuses)

Arbitr. Instat nunc non credulus improbe uerbis.

AS. Malueram, fateor, uel praedam nactus abire,

Quam tibi certanti partem committere uocis.

Nec tamen hoc impune feres. En aspicias illum,

Candida qui medius cubat inter lilia cernuum.

Quauis hunc Petale mea diligat, accipe uictor.

Sat frenos, scit ferre iugum, sequiturq; uocantem

Credulus: & mensa non improba porrigit ora.

Aspicias ut fruticet late caput? utq; sub ipsis

Cornibus, & tereti lucent redimacula collo?

Aspicias, ut nuceo frons irretita capistro

Luget? & a dorso quae totam arcuit aluum

Alternat uitreas lateralis cingula bullas?

Cornua subtiles ramosa q; tempora melles

Implicuere rosae rutiloq; monilia torque

Exrema cernice notant: ubi pendulus apri

BVCOLICO^N

- Dens sedet, & nivea distinguit pectora luna.
 Hunc ego, qualem cunq; uides, in ualle pacis cor
 Pendere: dum sciat hic se non sine pignore uina.
- LY. Terreri Mnasylle suo me munere credit.
 Aspice, q̄ timeam. genus est (ut scitis) equarum
 Non iugale mihi: quarum de sanguine ponam
 Velocem Petasos, qui grammæ matre relicta
 Nunc primum teneris libauit dentibus. Illi
 Pes leuis, adductum latus, excelsissima ceruix:
 Terga sedent: macat acre caput: sine pondere ceruix:
 Et tornata breui substringitur ungula cornu,
 Ungula qua uiridi sic exultauit in aruo,
 Tangeret ut fragiles, sed non curuaret aristas.
 Hunc dare, si uincat, syluestria numina iuro.
- MN. Et uacat: & uestros cantus audire iuuabit.
 Iudice me sane contendite, si libet. Istic
 Protinus ecce torum fecere sub ilice musæ.
 Sed ne uicini nobis sonus obstrepat amnis,
 Grammae linquamus, ripamq; uolubilis undæ.
 Namq; sub exeso raucum mihi pumice lymphæ
 Respondent: & obest arguti glareæ rui.
- AS. Si placet, antra magis uicinaq; saxa petamus,
 Saxa, quibus uiridis stillanti uellere muscus
 Dependet, scopulisq; cauum sinuantibus arcum
 Immunit exesa ueluti testudine concha.
- MN. Venimus, & tacito sonitum tutabimur antro.
 Seu residere libet, dabit ecce sedilia tophus.
 Ponere seu cubitum, melior uiret herba lapillis.
 Nunc mihi seposita reddantur carmina lite.
 Nam uicibus teneros malim cantetis amores,

- A *stile tu Petalen, Lyada tu Phyllida lauda.*
- LY. Tu modo (nos ipsi iam nunc Mnasyllæ precamur)
 A *uribus excipias, quibus hunc & Acantida nuper*
 D *iceris in sylua iudex audisse Thalea.*
- AS. Non equidem possum, cum prouocet iste, tacere.
 R *umpor. n. merito. nihil hic nisi iurgia quaerit.*
 A *udiat, aut dicat, quoniam cupit. hoc mihi certe*
 D *ulce satis fuerit, Lyadam expectare trementem:*
 D *um te stante palàm sua carmina pallidus audit.*
- LY. Me puto uicinus Stymicon, me proximus Aegon
 H *os inter frutices tacite risere uolentem*
 O *scula cum tenero simulare uirilia Mopsò.*
- AS. Fortior ò utinam nondum Mnasyllus adesset.
 E *fficerem, ne te quisq̃ tibi turpior esset.*
- MN. Quid furitis? quæ uos insania tendere iussit,
 S *icribus certare placet? sed non ego uobis*
 A *rbiter. hoc alius possit discernere iudex.*
 E *t uenit ecce Micon. uenit & uicinus Iolas.*
 L *itibus hi uestris poterunt imponere finem.*

AECLOGA VII.

INTERLOCUTORES

LYCOTAS ET CORYDON.

- LY. *l* Entus ab urbe uenis Corydon. uigesima certe
 Nox fuit, ut nostræ cupiunt te cernere syluæ,
 E *t tua moerentes expectant iubila tauri.*
- CO: *o* piger, ò duro iam durior axe Lycotæ,

BVCOLICÓN

- Qui ueteres fagos, noua q̄ spectacula, mauiſ
 Cernere, quæ patula iuuenis deus edit harena.
 Mirabar, quæ causa foret tibi tanta morandi:
 LY. Cur tua ceſſaret taciturnis fiſtula ſyluis:
 Et ſolus ſtymcon caneret pallente corymbo.
 Quem ſine te mæſti tenero donauimus hædo.
 Nam dum lentus abes, luſtrauit ouilia Thyriſis,
 Iuſſit & arguta iuuenes certare cicuta.
 CO. ſalictet inuictus ſtymcon & præmia diues
 Auferat; accepto non ſolum gaudeat hædo;
 Verum tota ferat quæ luſtrat ouilia Thyriſis:
 Non tamen æquabit mea gaudia: nec mihi ſiquis
 Omnia lucanæ donet pecuniaria ſyluæ,
 Grata magis fuerint, q̄ quæ ſpectamus in urbe.
 LY. Dic age, dic Corydon: nec noſtras inuidus auros
 Deſpice. Non aliter certe mihi dulce loquere,
 Quàm certare ſolent, quotiens ad ſacra uocantur,
 Aut fecunda Pales, aut paſtoralis Apollo.
 CO. Vidimus in cælum trabibus ſpectacula textis
 Surgere tarpeiũ prope deſpectantia culmen:
 Immenſoſq; gradus: & diuos lene iacentes.
 V enimus ad ſedes, ubi pulla ſordida ueſtra
 Inter fœmineas ſpectabat turba cathedras.
 Nam quæcunq; patent ſub aperto libera cælo,
 Aut eques aut niuei loca denſauere Tribuni.
 Qualiter hæc patulum contendit uallis in orbem:
 Et ſinuata latus reſu pinis undiq; ſyluis;
 Inter continuas curuatur concava montes:
 Sic tibi planitiem curuæ ſinus ambit harena,

Liura
25

or.
ib;

E t geminis medium se mollibus alligat ovum.
Quid tibi nunc referam, quæ uix sufficimus ipsi
P er partes spectare suas: sic undiq; fulgor
P ercussit. stabam de fixus, & ore patenti:
C unctaq; mirabar. nec dum bona singula noram.
T um mihi, Nunc, senior lateri qui forte sinistro
I unctus erat, quid te stupefactum rustice, dixit,
A d tantas miraris opes? qui ne scius auri
S ordida tecta casas & sola mapalia nosti.
E n ego tam tremulus, tam uertice canus, & ista
F actus in urbe senex, stupeo tamen. omnia certe
V ilia sunt nobis quæcunq; prioribus annis
V idimus: & sordet quicquid spectauimus olim.
B alteus en gemmis, en illita porticus auro
C ertatim radiant. nec non, ubi finis harenæ
P roxima marmoreo peragit spectacula muro,
S ternitur adiunctis ebur admirabile truncis,
E t coit in rutilum, tereti qua lubricus axem
I mpositos subita uertigine falleret uirgues
E xciteretq; feras. auro quoq; torta refulgent
R etia: quæ totis in harenam dentibus extant,
D entibus æquatis: & erat (mihi crede Lycota,
S i qua fides) nostro dens longior omnis aratro.
O rdine quid referam? uidi genus omne ferarum
H ic, niueos lepores, & non sine cornibus apros.
M anticoram syluis etiam quibus editur Alcem
V idimus, & tauros quibus aut ceruice leuata
D eformis scapulis torus emmet: aut quibus hirtæ
I actantur per colla iu bæ; quibus aspera mento

feri

Sine

rutilum, aur
mutilus aur rotulain d. b. u. u. i. Ha
in u. u. u. u. u. u. Ha
ad q. u. u. u. u. u. u. u. Ha
de q. u. u. u. u. u. u. u. Ha
de q. u. u. u. u. u. u. u. Ha
de q. u. u. u. u. u. u. u. Ha

BV COLICO'N

B arba iacet, tremulisq; rigent palearia setis.
 N ec solum nobis sylvestria cernere monstra
 C ontigit. æquoreos ego cum certantibus urfis
 S pectavi vitulos, & equorum nomine dignum
 S ed deforme pecus, q̄ in illo nascitur amni,
 Q ui sata riparum uenientibus irrigat undis.
 A h trepidi quotiens nos descendens harenæ
 V idimus in partes: ruptaq; uoragine terræ
 E mersisse feras: & eisdem sæpe latebris
 A urea cum croceo creuerunt arbuta libro.

LY. O' felix Corydon, quem non tremeunda senectus
 I mpedit. o' felix, quod in hæc tibi secula primos
 I ndulgente deo dimittere contigit annos.
 N unc tibi si propius uenerandum cernere numen
 S ors dedit, & referens uultumq; habitumq; notasti;
 D ic age dic Corydon quæ sit modo forma deorum.
 CO. O' utinam nobis non rustica uestis inesset:
 V idissem propius mea numina. sed mihi sordes,
 P ullaq; paupertas, & adunco fibula morsu
 O bsuerant. utcunq; tamen conspeximus ipsum
 L ongus. At nisi me decepit usus: in uno
 E t Martis uultus, et Apollinis esse putavi.

ADRIANI CARDINALIS S. CHRYSO
 GONI AD ASCANIVM CARDI-
 NALEM S. VITI. VICECAN
 CELLARIVM VENATIO.

/   Ia surgite: nunquid excitavit
 e   Dudum raucifono Diana cornu?
             Actutum properate, iam parata est,
E t secum Ascanius suus paratur.
V enatoribus hac die est eundum,
Q ua salaria prospicit lacunas
C laras sulfure Tyburis superbi.
             His dictis iuuenum ruunt manipuli
D e conclauibus omnibus frequentes.
H ic uenabula, cuspides ahenas,
A eratas, validasq; fert bipennes:
I lle hastilia, ferreas secures,
C ruda spicula Martis uniuersi.
D educunt alij canum phalanges.
L atrantes abeunt simul Molossi
M ox indaginis unica sagaces.
T ollunt retia rara Muliones.
             Procedit Dea prosequente magna
C aterua, chlamydem recincta pictam
V entilantibus aureis capillis:
S uras purpurei tegunt cothurni:
A urata ex humero sonat pharetra.
             Iungit Ascanius suas cohortes
S olertissimus unus inter omnes.
S ublimes libycis equis uehuntur.

ADRIANI VENATIO.

Aurora interea thorum relinquens
 Quadrigis roseis diem uehebat.
 Ventum est ad iuga, deuiosq; saltus,
 Conuallis quibus obsidetur ingens.
 Præter labitur hanc, secatq; riuus
 Rauco murmure, leuibus salebris,
 Limo sordidus, hinc & inde ripas
 Multa tectus harundine & palustri
 Inuoco, nec procul albicat salictum
 Dextra, qua uidet Hercules popellum.
 Cliui sylua latus tenet sinistri.
 Floret perpetuo, uiretq; iuxta
 Vasta planicies feracis agri.
 Ut signum Ascanius dedit, repente
 Sortiti iuuenes uices laborum,
 Seruat quisq; sui locum negoti.
 Hi uallant aditus, nemusq; angunt,
 Hi per inuia lustra mussitantes
 Vestigare feras docent catellos.
 Extendunt alij plagas dolosas.
 Dispouunt alij feros molossos.
 Hic sub ilice, & ille sub uetusta
 Quercu sternitur. hunc tegit supinum
 Grauis iuniperi uirentis umbra,
 Densa sub platano & comis opaca,
 Quæ de colle leui tumore surgit.
 Diua & Ascanius simul recumbunt.
 Omnes solliciti uidere, quenam
 Ex tanto ueniat labore præda.
 Ecce protinus horridus, feroxq;

A per spumeus ore, dente frendens,
 V oluens trux oculos, modo huc, modo illuc,
 D orso horrentibus, hispidisq; fetis,
 C allosa cute caute duriore,
 E xcitus canibus per antra fertur
 P ræceps, vulnificis utrinq; rostris,
 S tipatus grege mordicus petentum
 A ures & latus omne lancinantum.
 A currit Dea, nec globus sinebat
 Q uicquam præter Apri uidere rictum.
 D eprompsit pharetra illico sagittam,
 L unauitq; genu potenter arcum,
 E t iacet v olat illa qua uideri
 R ictus uix poterat, secansq; hiatus
 P er præcordia labitur. Quis unquam
 V ati crederet? ultimos recessus
 C audæ transabit, solumq; fixit.
 P rocumbit quadrupes humi uolutus,
 T endens ilia, calibusq; frustra
 A lternis uacuas lacessit auras.
 F lumen sanguinis undat ex barathro
 V asti gutturis, hispidaq; cauda.
 D um spectant stupidi, feraq; magnos
 A rtus, & grandia & aspera extimescunt
 O ssa, & ingluuiem capax alui:
 V mbrosi nemoris fugatus antro
 C eruus, cassibus expeditus ingens
 C elsis cornibus arduus ruebat
 S eptus puluerea canum corona
 S altu transilit unico paludem,

ADRIANI VENATIO.

R ipa'q; ulteriore adhuc ueretur
 V ertens arboream subinde frontem,
 D um certant properi canes natate,
 S ummis naribus & reflant hiantes,
 V olans Ascanius leui ueredo
 P recatus Triviae perenne numen,
 I nuadit iaculo, diu'q; librans
 I eat eminus. haesit impeditum
 F errum cornibus, ac solo reflexa
 N equicquam ante oculos pependit hasta.
 F remens Ascanius rapit, rotat'q;
 E nsem fulmineum, abscidit'q; ab armis
 C um ceruice caput. micat per herbam
 H ic corpus, caput hic, rubet cruore
 I nterfusa palus. ruunt repente
 V enantes quierula prociacitate,
 S trata'q; obstupere mole cerui.
 R idens Delia quid stupetis inquit?
 N oster Ascanius minora nescit.
 Clamor interea tumultuantum
 C ircum retia uertit ora turbae.
 C aptam terribilem Histricem fremebant,
 Q uae rostrum, atq; pedes plagis ligatae
 S pinis missilibus canes, uirosq;
 A rcebat procul, & fugabat omnes.
 V enator sibi quisq; consulebat.
 M ulti sub clypeo arborum latebant:
 M ultos obice texerat crepido.
 P ost carecta canes inane latrant:
 D ensant spicula mutua, & uicissim

Bellantum furit incruentus ardor.
Nam spinæ nequeunt ferire tectos,
Et tecti nequeunt feram ferire.
Tanta duricie cutis rigebat
Crebris missilibus petita, nullis
Interpuncta notis.   Erat Si camber
Forte in tam celebri sodalitate
Audax prælia tanta qui cieret,
Libs cognomine, machinæ repertor
Mirandæ, horrificæ, minacis, atræ,
Qualem nec Steropes, nec ipse fertur
Pater Lemnius inferis cauernis
Informasse Ioui, nec ulla in orbe
Per tot secula cogitauit ætas.
Nam truncum teretem, æneum, cauumq;
Nitro, sulfure, puluere & saligni
Carbonis replet usq; ad umbilicum.
Includitq; pilam ex liquente plumbo,
Superne, tenuæ oppido foramen
Spirat. hinc iacet igneam fauillam.
Histris continuo forata fumat.
Non sic fulminis impetus trisulci,
Nec fularica sic rotata fertur,
Sed nec sic scythico sagitta neruo,
Nec fundis Balearibus lapillus.
     Mox tanto intonuit fragore cælum,
Et tanto ingemuit tremore tellus,
Vt quicquid caueis latebat usquam
Ferarum, omne genus, feri leones,
Auriti lepores, lupi uoraces,

ADRIANI VENATIO.

Et damæ timidi, uolatilesq;
Cerui, & capreoli leues, fugacesq;
Apri fetigeri, dolisq; uulpes
Insignes, ruerent metu per agros
Vasta ut planicie nihil uideres
Vsquam præterea. latent sub illis
Arbusta omnia, & omnis herba proventus.
Canes interea modo has, modo illas
Passim cædere, nec locus cadenti est.
Denso in agmine stant, feruntq; morsus
Immota. superambulant molossi
Strage incredibili usq; sæuientes.
 Sæuitum nimis est Diana clamat,
Quo tandem ruitis? redite in orbem
Palantes. neq; enim expedit ferarum
Omne funditus interire nomen.
Sat nostro Ascanio datum, nec ultra
Modestissimus omnium rogaret.
 Cornu personat aureo reducens
Triumphalia castra, mox recensent
Plenum sanguinis agmen interemptum.
Nec tot millia computare possunt.
Implent effeda, conuehunt quadrigis,
Pars gestant humeris, solo ne raptant,
Hi sub ponderibus gemunt iniquis,
Feruet mulio, corbulóq; feruet.
 Rus est non procul hinc penes sacellum
Desertæ cereris loco remoto.
Huc armenta, greges, canum labores,
Et vastus nemorum ferunt ruinas.

Hanc cuncti properant tenere metam.
Hac tandem reduces simul quiescunt.
Ruri subditus hortulus uirebat
Qualis corycium senem bearet,
Et qualem hesperides uelint sorores.
Hic inter uiolas, thymum, ligustrum,
Narcissos, hyacinthinosq; flores
Fons scatens uitreis aquis susurrat.
Hunc pomaria tam beata cingunt,
Ver ut perpetuum colant, & usq;
Argutis auibus canora uernent.
Regis Alanoi fuisse credas.
Patens area propter ima fontis
Labra tenditur. hanc tegunt corymbis
Pallentes hederæ. Rosas acanthi
Flexo uimne testiles obumbrant.
Lentæ Lilia subligant genistæ.
     sub his floribus apparatus mensa est,
Instratusq; thorus tapete picto,
Et semyranna manu figuris
Distincto uarijs. super tapetum
Albet mappula delicatioris
Villi, barbaricis notata punctis.
     De mensis Abacus nitens acernis
Pandit uascula Mentoris uetusta,
Prisorumq; toreumata aulicorum.
     Aetate, & facie pares ministri,
Nympharum Triviae chorum æmulantes
Expectant thalamo beatiore
Diuam, & Ascanium labore fessos,

ADRIANI VENATIO.

P ars sacris adolet focis penates.
E t iam sol medium secabat axem
F lammas omnipotentibus coruscans.
T andem numine prodeunt secundo.
 Felici omne, quicquid est ferarum,
M agno pontifici dicant Iulo.
 Crines sutilibus rosis coronant
V nquentis Megalensibus madentes.
C ustodit soleas puer relictas:
 Sponda se mediam locat Diana
G emmas splendidulis decora uirgo,
P ost, multo Ascanius coruscus ostro,
F lexo poplite cernuus minister
D at summus digitis aquas odoras.
M ox mantilia Nympha subministrat.
 Apponunt alij nouas figuras
E xtractæ cereris. Dryas catillum
F ragram ambrosia gerit Dianæ.
P ost hanc syderei ferunt ephebi
L ances ordine. Phasiana prima est.
S tat Iunonis auis superba cauda.
P hoenicopterus eminente lingua,
E t crista Meleagrides rubenti:
E t pluma nui patet olores.
H inc albi iecur anseris tumebat.
H inc capo Cybeli deæ dicatus.
P erdices strue maxima ferebant,
E t pulpæ melioris attagenes.
A t sturnos inopes, grues, palumbes,
C unctas cortis aues cois relinquunt.

Subuectans

S ubuectant alij salariorum
Q uicquid ars potuit nouare lauti.
A t farcimna dant uetustiora,
T urget lactea summis papilla,
C ampano petasone gloriantur,
V estino quoq; caseo intumescunt.
N on lucanica, non tomacla desunt
F arcto uentre suis solo ex phalisco.
N on deest oxygarum, offula, minutal,
L iba adorea, candida q; pultes
C onchis, glandia, spondili, botelli.
N ec mustacea lixula sabinae,
C erebella auium, salax q; bulbus,
N ec iecuscula iusculis odora,
N ec desunt patinae omnium nepotum.
E xquiruntur & omnibus popinis
P ulmentaria uesca, quae palatum
I rritare saporibus putentur.
V incunt fercula cogitationem,
N ec stilus meus explicet, nec usquam
M aiore in pretio fuit culina.
N usquam prandia sumptuosiora.
T riumphalia erant minora multo.
N emo pontificum dapes reponat,
A ut coenis saliaribus laboret.
P onunt mox alij maris rapinas,
M ullos Adriaci salis colonos,
M urenas siculis aquis ne tantes.
L atum amplissima fert patella rhombum,
B aiana ostrea, murices, lupos q;

Adriani Ve.

ADRIANI VENATIO.

A uratus, Acipenser, Scarosq;
S tructoris manus erudita raptim
C ultello dirimit, secatq; paruo.
 Dum cœnant, citharis comatulorum
E t cantu vario, nouoq; plausu
V alles undiq; concava resultant.
 Et iam prima epulas quies tenebat,
C um cellarius eligit ministros,
B acchi munera læta qui propinent.
H æc est amphora nectaris beati
Q ua Latonia sola proluatur.
T rullam hanc A scanio dedere Galli
S pumantem Bromo Parisiorum.
M isce his tu cyathis Dryas falernum,
T u cape has pateras puer caleni.
I nger tu hos calices optimani,
V os setina date his scyphis uetusta,
A t uos cecuba fundite hoc T riente.
N omentum dedit hanc heri lagenam,
A t surrentum hodie cadum hunc picatum.
C upa hæc conditur adrianus humor.
P riuernatia congio hoc Sagunti
C hium hoc urceolo sapit rotundo
B io hæc sariola optimo redundat. Vino
P lena hæc aurea de fruto metreta est.
M ulsum hæc cirnea dulcius recondit.
 Tum bellaria largora ponunt
M ense delicias deum secunda.
E lectissima poma porriguntur.
I nter quæ melimela principatum

M alorum facile omnium obtinebant.
P ost petita parua Manliana,
T um spadonia, græcula, appiana
L anata, orbiculata septiana.
D ant pannucia serica & gemella.
A d hæc crustumijs piris abundant.
S uapiena tument falerna cista,
E t longo pede Dolobelliana.
P ompeiana placent fauore Magni,
E t testacea de colore testæ.
D ant uoconia laurea & uolema
A mpullacea prominente collo,
N ardina & decumana grandiora.
H æc tum nomina repperit uetustas,
N unc seclum insipiens nouis ineptis.
A dduntur Cariotides mariscis,
E t cydonia coctans recincta,
E t tuber libycis madens pruinis,
N ux amygdala, pinea, atq; iuglans.
L axant castaneæ suos echinos.
P icenas quoq; porrigunt oliuas.
O llares etiam dabantur uinæ.
P omunt frigore gratiora rapa.
P lura his & meliora, quæ silentur,
R edundantibus ingerit canistris
M iris munditijs secunda mensa.
 Exempta procul esuritione,
E t mensis procul omnibus remotis,
S ic est post epulum locuta uirgo.
 Ascani Ducis optimi propago,

ADRIANI VENATIO.

I ngens purpurei decus senatus,
 V ides ut iaceant in orbe cuncta,
 Quæ mortalibus esse iam solebant
 V itæ præsidium laboriosæ,
 E t quibus tenebris operata uirtus
 P assim calcibus improbis teratur:
 Quid primum querar, ordiar' ue primum?
 C um superstitio deos putaret,
 I d quod quenq; suus mouebat ardor,
 M undus artibus optimis scatebat.
 P ostquam de solymis deus perustus
 V eræ relligionis imperator
 N ostra numina uana dissipauit,
 E t totum pedibus subegit orbem,
 A pportans pereuntibus salutem,
 I us, fas, ueridicas tulitq; leges,
 E t mores docuit bonos, suoq;
 C ulpas sanguine omnium expiavit,
 C lausum ut ad superos iter pateret,
 F it mutatio numinum repente.
 C ertatim properant, uolantq; cuncti,
 E t cultus auidi nouos adorant.
 F assi unum coluere. sed quod ille
 F erre omnes uoluit, tulere pauci.
 N ec omnes capiunt, quod omnibus dat.
 V t peruersa hominum, malignaq; est mens,
 V ersa in segnitiam fides, & omnis
 I n quæstum pietas. Simul secuta
 M iris illecebris placens uoluptas.
 N unquam delitiæ supiuires,

N unquam auaritiæ altior charybdis.
Quando ita ambitio negociata est?
Quando nequius, inquinatus ue
P ecatum? Patet illas malorum
G randis. fons scelerum scaturientum
V el gentes penitissimas reuifit,
Quæ uestro sine munne insolescunt,
B acchanturq; magis monente nullo.
Tu uero genus inclytum senator
F lamen ætheriæ dialis aulae,
Quo respublica tota gloriatur,
C uius cardine sustinetur orbis,
N e mentis propriæ inquilinus erret,
A b omni popularitate debes
D iuinos animi auocare motus:
N ec plebecula quid misella latret,
S ed quam sit fragilis, caduca, fluxa,
E t quam lubrica uita, cogitare,
C ausas discere & aestimare rerum:
Quid nam gigneris, unde, quo feraris.
S pem longam reseces. uides in orbe
N ihil perpetuo tenore uerti.
S i fortuna facit pecuniosum,
N il remordeat esse liberalem.
S cis quantum deceat potentiozem,
V t comi domus hospitalitate
I annis bipatientibus fatiscat.
L aus non ultima, displicere nulli:
P ræstare ingenuum, facillimumq;
V erbis parcere contumeliosis:

ADRIANI VENATIO.

S eruorum meminisse qui fideles
A duersis fuerint, malūq; rebus.
N ouit Ascanius quid ipsa dicam.
N ec casus memorabimus peractos.
Q uis fratrem sine questibus reuellat?
D ucem Insūbria quem tremebat audax?
Q uis sicis poterit nepotem ocellis
R egem parthenopeium referre?
E rumnas tibi quis peculiare
M onendo renouet? Satis, superq;
D eplorauimus ista, dum ruebant.
E t nunc sis quibus erutus ruinis,
E t qui sis modo redditus, memento.
N ec tam perditā, quam reperta cures.
P erfer, quali acunq; non pigebit
T ot pericula ferre, tot tulisse.
P ossēm pluribus admonere, & ultra
Q uæ pœnæ maneant malos docere,
E t quæ præmia debeantur illis,
Q ui non corporeo obliti sepulchro
P erstringunt animi igneum uigorem,
N ec terræ infodiunt datum talentum:
N i tibi ista domi elegantiora
N ascerentur, & unicus deorum
V estris uatibus omnia explicasset.
Ad hæc Ascanius refert. Diana
S yluarum & nemorum patrona uirgo,
S eu Proserpina noctibus relucens,
S eu Lucina, Hecate, uel alma Iuno,
D ictynna, aut Trinia expetis uocari,

Te quæcunq; meum leuas laborem
Semper pectore conditam tenebo.
 Vesper interea exiens olympo
Nocturnis comitantibus tenebris
Mergensq; Oceano caput ruebat.
Iamq; in faucibus atrij mœnstri
Pœana ad litui sonum canentes
Expectant in equis heros ituros.
 Lucum Delia fertur in propinquum.
Densæ Oreades hinc & hinc sequuntur.
Stipant Ascanium suæ cohortes,
Ardentes animus redire in urbem.

FINIS.

A B C D E F G. Omnes sunt quaterniones
 præter G, qui est duernio.

Venetijs, in adibus hæredum Aldi Manatij, &
 Andreae socii, M. D. XXXIIII,
 Mense Februario.

